

Gävle
travet

80

år

1938-2018

Gävletravet firar 80 år

Föregångaren till Gävle Travsällskap, Gefle-Dala Travsällskap bildades den 26 oktober 1935. 1938 stod nuvarande landbanan klar och premären genomfördes den 13 februari samma år. Man väntade med den officiella invigningen till den 8 maj 1938.

Mycket har förändrats genom åren och det kanske mest påtagliga är att publiken på plats har fått ge vika för TV och Internet. Jag vill nog påstå att den utvecklingen ändå har gjort vår sport bredare och mera tillgänglig för alla. Aldrig förr har så mycket travsport konsumerats i Sverige som i dag. Det tråkiga är att det är färre aktiva och hästar i dag än för 20 år sedan. Den utvecklingen behöver vi jobba med vilket vi också gör genom att satsa på våra travskolor och öka intresset för att äga häst.

Vi har redan påbörjat arbetet med att utveckla Gävletravet för 80 nya år. En förutsättning som kommer att underlätta arbetet är vår försäljning av mark och byggrätter – det är pengar som gör skillnad för oss. Vi är i stort behov av att fortsätta renovera våra anläggningar för att möta framtidens behov och krav. Vi inser också att vi måste öka utnyttjandet av anläggningen för att klara de investeringar som ligger framför oss.

Vi har i dag en av Sveriges bästa travrestauranger och det vill vi värna om och utveckla till nästa nivå. Vi vill förbättra för våra hästägare och aktiva, så att det syns och pratas om dem. Vi vill vara en av de bästa travskolorna/utbildningscenter för travsport i Sverige. Vi hoppas under hösten att kunna presentera en del av "vår nya väg" på sällskapets höstmöte.

Våra ambitioner är höga, men inte orealistiska. Om vi inte vill förändras eller förbättras, så kommer någon annan att göra det och vår sport kommer sakta men säkert att lämna Gävle. Vi tror på det vi gör och tillsammans med personal, styrelse, basföreningar, kommunen, sponsorer, aktiva och hästägare kommer Gävletravet att ha ytterligare minst 80 fina år framför sig.

Tack alla, Gävletravet blir inget utan ert engagemang och stöd.

KENT MODIN
VD, GÄVLETRAVET

FOTO: CHRISTER NORIN/ALN

Jag brinner för travsporten

KRÖNIKÖR: SPORTCHEF MATHIAS GUSTAFSSON, FOTO: CHRISTER NORIN/ALN

För mig började travet på riktigt 1987. Före det hade jag sett några travlopp i pauserna av Tips-extra på lördagarna. Och en hel del travprogram hemma där pappa använde potatiskällaren som förråd med alla (och då menar jag alla!) travprogram som han sparade. Det var då jag, som 13-åring, följde med pappa på Gävletravet för första gången. Jag kan inte direkt säga att jag minns just det allra första besöket, men jag minns att jag var "fast i travet".

Framför allt gillade jag att lära känna hästarna som tävlade, att kunna lära mig deras egenskaper och prestationer i loppet. Sådant som kunde vara värdefullt när jag skulle investera mina första tior på toton.

Spänningen från att man hade införskaffat sig ett travprogram några dagar före tävlingarna, pluggandet och sedan till att försöka analysera fram vinnarna och se värmingarna och loppet på nära håll. Jag minns hästar som Rambrico, Zorak, Snakie Zoot, Lindsängs Grandy, Skogsmulle (som min gymnasiekompis tränade hemma med sina föräldrar).

Och Monica Min förstås, stoet som pappa ägde med sin jobbkompis och som legendaren Gunnar Wallberg tränade under en period.

Travet började ta allt mer tid från mina övriga fritidsintressen. Även under skolans fysiklektioner började jag smyga fram travprogrammen för en av mina kompisar (tur att läraren också var en travbesökare...) och jag började även välja bort hockeyträningarna på Brynäsullen för en kväll på Gävletravet (givetvis blev jag avslöjad på kommande träningar).

En fredag kväll i juni bestämde jag mig. Jag satt på bänken i en division 4-match borta mot Stensätra när det var dubbeltrav i Gävle och jag kunde inte koncentrera mig på fotbollsmatchen. Vad gjorde jag här när jag ändå inte fick spela och det var trav hemma?

Efter det valde jag travet i alla lägen.

Tillsammans med likasinnade kompisar har jag upplevt många fina minnen på Gävletravets läktare. Vi har sett en del fantastiska hästar genom åren och vid några tillfällen under gymnasieåren lyckades vi övertala "halva klassen" att följa med en travdag eftersom vår favorithäst Mack Clown skulle starta. Han kunde ju liksom inte torska. Och visst vann han, med 100 meters galopp ungefär, och glädjen ville aldrig ta slut.

Få av dem som följde med då syns på travet i dag, men nästan alla minns just den händelsen när vi träffas emellanåt. Travet berör!

I augusti 2012 fick jag möjligheten att börja arbeta på Gävletravet och från augusti 2013 är jag Sportchef på banan. När Gävletravet nu är inne på sitt 80:e år är det en ynnest att få vara en del av Gävles travhistoria.

Det allra roligaste med det här yrket är att få träffa så många engagerade personer med samma favoritintresse. Oj, vad många vi är som älskar hästarna och brinner för travsporten! Även om det ibland är väldigt mycket att göra ångrar jag inte en sekund att jag sökte tjänsten på Gävletravet och fick möjligheten att jobba här.

Vad gäller den sportsliga biten närmar vi oss nu vår största travdag på året, V75 lördag 19 maj när vi kör vårt största lopp, H.K.H. Prins Daniels lopp där vinnaren får en plats i Elitloppet på Solvalla veckan efter.

Sedan premiärupplagan av loppet 2011 har vi sett några av de allra bästa hästarna i Norden gästa Gävles fina oval och när startbilen rullar mot start i 2018 års upplaga tror jag vi har ett nytt minnesvärt race framför oss.

Boka gärna in ett besök på Gävletravet den dagen!

Tillsammans med mina kollegor jobbar vi hårt för att Ni ska trivas hos oss och vi har flera fina tävlingsdagar att se fram emot.

Bland annat vår grillkväll fredag 3 augusti, dubbeltravet 17–18 augusti då vi kör E3-finaler för Nordens bästa unghästar och torsdag 6 september är det dags för finalen av vårt 80-årsfirande med bland annat Fyraåringsstjärnan och flera celebra gäster från Gävletravets historia på plats.

**Jag satt på bänken i en division 4-match borta mot Stensätra...
...Vad gjorde jag här när jag ändå inte fick spela och det var trav hemma? Efter det valde jag travet i alla lägen.**

Första tävlingsdagen 8 maj 1938

Den första officiella tävlingsdagen på Gävletravet hölls 8 maj 1938. Innan dess hade det som en gång i tiden var kappkörning med häst i det vardagliga livet sedan övergått till mer ordnade former.

Hillesjöns is, dryga halvmilen norr om dagens travbana, stod som värd för tävlingar och sedan fick man också tillstånd att köra på den mark som i dag är industriområdet Näringen och Inre fjärden. I ett första skede planerades den nuvarande banan till Persbacka gård i Hille, men det beslutet kom sedermera att ändras. Första vinnarhästen på banan var Sundelill och Sven-Erik Eriksson, Jättendal, som vann på 2.00,0 och prissumman var 182 kronor till vinnaren.

På tal om Hillesjön, travlegenden Sören Nordin berättade att tävlingarna där blev hans genombrott som kusk. Han körde då på dispens eftersom han bara var 16 år. Och hur det gick för Sören med tiden vet ju de flesta...

Sören Nordin ligger också bakom den största publiksuccén någonsin när han 1953 gästade med Frances Bulwark. Den gången ringlade köerna sig långa ända ner på stan (entrén låg då vid dagens 700-meterspåle) och till slut uppmanade polisen arrangörerna att öppna grindarna och släppa in folk gratis. De flesta bedömare påstår att det fanns en bit över 20 000 personer på plats den gången och bland dem artikelförfattaren som satt på axlarna på sin morfar.

Tränarna från banans första tid var bland annat Bertil Dahlberg, Rickard Larsson, Harry Westergren och Evert Lidell. Den sistnämnde var sedan huvudstarter under en mycket lång period. Även om Lidell gjorde lång tid vid banan, så var han långt efter Tommy Åström. Tommy gick från Praktiska Realskolan till ett sommarjobb på banan och blev sedan kvar till sin pension. Där kan man tala om att vara pliktrogen. Han gick under den tiden från sekreterare till att sluta som sportchef.

TEXT: ROGER NYGREN

Välkommen

Swedbank

Även små barn flyttar hemifrån

Att månadsspara är ett enkelt sätt att komma igång med ditt sparande. Även om du månadssparar några hundralappar kan det bli ett stort belopp den dag ditt barn fyller 18 år. Ju tidigare du börjar, desto mer kan det bli.

Kom in på vårt kontor i Gävle på Nygatan 25 eller ring Kundcenter på 0771-22 11 22 så hjälper vi dig att komma igång med ditt barnsparande.

 Kundcenter har öppet dygnet runt

VÄGEN TILL ELITLOPPET GÅR VIA GÄVLE 19 MAJ

PRINS DANIELS LOPP LÖRDAG 19 MAJ I GÄVLE
FÖRSTA START KL. 14.45 VÄLKOMNA!

Safari Express

– mest minnesvärd enligt Landin

TEXT: JAN-ERIK GUSTAFSSON, FOTO: KANAL 75 OCH P&R ANDERSSON PRESSBILD/KANAL 75

Sven-Erik Landin kommer från en gedigen travfamilj. I föräldrahemmet i Ockelbo fick Sven-Erik tidigt hjälpa till med skötseln av pappa Bertils hästar och vid 24 års ålder började Sven-Erik en period som lärling hos Gunnar och Sören Nordin under drygt två år.

Sven-Erik Landin med Beautiful Hoka.

– Jag vann mitt första lopp med Sangola som ägdes av pappa. Det var 1965 och året efter tog jag ut min proffslicens på Bollnästravet. 1970 flyttade jag till Gävletravet.

Sven-Erik tog sitt första kuskchampionat på Gävletravet 1975 och det blev ytterligare championat 1976, 1977, 1978 och 1980.

Bland många fina travare genom åren vill Sven-Erik nämna Safari Express som sitt bästa travminne hittills när det gäller storlopp. Han var vinnaren i Sprintermästaren i Halmstad 1978.

– Då var det ett utslagningslopp och extra kul med segern var att vi vann både försök och final. Han är den mest lovande travaren jag haft i träning.

Sven-Erik blev god vän med en hästägare, Olle Rönning, i Charlottenberg. Där fick Sven-Erik chansen med snabba Sunbeam R. som 1977 satte svenskt rekord för utländska äldre ston med voltstart.

Under den senare delen av 70-talet hade Sven-Erik fina hästar i Errol Bam, Basil J:r och Lolly Girl.

Sven-Eriks första V65-seger togs med Netta Rutherford. Sedan blev det seger med Eleonor Rigby och Ukorletti.

– Tre fina hästar och det intressanta är att redan på den tiden var Ukorletti en riktig barfotahäst. Jag tror inte hon tjänade en krona med skorna på. En

Sören Eriksson föddes in i travsporten

För Sören Eriksson handlade det om trav från barnsben även om det blev ett kort uppehåll ett tag innan han åter valde travet. Inför 2017 valde han sedan att avsluta karriären.

– Det var ett beslut som växt fram ett tag och för några år sedan var det nära att jag givit upp. Efter att ha åkt i backen hade jag stora problem med en sönderslagen axel. Då körde jag sparsamt under en period och fick bästa tänkbara läkarhjälp. Det var nära operation och hade det blivit så hade jag slutat redan den gången, berättar Sören.

Sören föddes in i travsporten eftersom pappa Nils-Erik var tränare på Gävle.

– Jag började direkt efter skolan och jobbade fram till lumpen. Sedan gjorde jag några år på Duro tapet innan jag gick tillbaka och började i stallet hos pappa. 1993 startade jag som egen och fick en hel del hästar direkt tack vare att pappas hästägare i flera fall blev kvar hos oss, minns Sören. 1984 blev det seger i "Slaget vid Axevalla hed" för egentränade Anvil Warrior. Hingsten var framgångsrik som treåring och han vann sedan totalt tolv lopp under karriären.

– I det läget låg jag på cirka 20 hästar i träning, men det ökades sedan och ett tag hade jag 42

boxar i Gävle och när jag hade en filial uppe i Rengsjö under en period var jag uppe i 50 hästar.

– Jag tyckte att det var svårt att få till det med hästar som kanske inte alltid räckte riktigt. Jag hade redan då gott om körningar med amatörtränade hästar och valde sedan att dra ned och enbart övergå till att köra. Hösten 2005 gjorde jag slag i saken och Filip Q.C. (som slog svenskt rekord över lång distans på Tingsryd) var då den sista hästen jag hade i träning, berättar Sören.

– Jag hade sedan många bra år och ett år vann jag hela 130 lopp. Den roligaste hästen jag fått köra var kanadensiske Wesgate Crown som jag

Glädjescener efter Safari Express seger i Sprintermästaren 1978.

verkligt bra häst som lovade mycket och vann åtskilliga lopp (13 stycken på 37 starter) var Erik Engbergs och Rolf Westerlunds Newmaker. Han gick bort alldeles för tidigt.

26 november 1996 klev Sven-Erik in i "Tusenklubben" när han segrade med Daimler Zoot på Gävletravet, den andre Gävletränaren efter Gunnar Wallberg.

– Det var en riktig rysare i trist regnväder. Det var faktiskt så att jag kunde ha klarat detta på Malta! Jag fick chansen att köra Uncas Carre och han slutade tvåa. Vid seger hade det inneburit min 1 000:e seger och detta på Malta. Vem skulle ha uppmärksammat detta?

Hästar som Sven-Erik vill nämna är framförallt helsyskonen Paving och Pedant som tillsammans vann 70 lopp med 40 segrar för Paving och 30 för Pedant. Toivo vann 23 lopp. Mr Beå vann försök och final i V75 på hemmaplan. Gusten Scoop, målfotoslagen i Kriteriekval, segrade i Derbykval på Bergsåker och segrade i semifinal på Jägerso. Tyvärr galopperade han som trea i finalen.

Xylofonia, Lollys Pride, Early Crazy, Grace Bowl, Can Self och Ride the Brand som verkligen slog igenom efter sin flytt från Mantorp 2009 vann han V75-lopp med på Bergsåker

och då var Sven-Erik den äldsta V75-vinnaren genom tiderna.

Ride the Brand började med sju segrar på sina första åtta starter i regi Sven-Erik och Suzanne Landin.

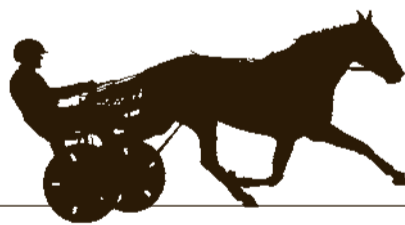
En som betytt mycket för familjen Landin är underbart snygga Beautiful Hoka som tjänade 1,3 miljoner.

– Han köptes som tvååring av Hans R Strömberg. Han började starta som treåring i oktober och han började med tre segrar på sina fyra första starter och åtta segrar på sina första tolv starter. En mycket fin travare som fick vinna två V75-segrar, båda på Bergsåker med Suzanne i sulkyn. Han vann 33 lopp och 23 av dessa med Suzanne som kusk. Även han var med i jakten på min tusende kuskseger. Jag blev diskad etta för trängning i Romme! Annars hade det varit honom man förknippat med antal segrar.

Nu är också Sven-Erik, född 1940, den äldsta segraren genom tiderna i Sverige.

Sigill Carjan var vinnaren på hemmaplan och det visade sig vara ett rekord med några dagar till godo mot Karl-Gösta Edman.

Stallet har åter börjat blomma efter några år med få starthästar. Hästar som presenterat sig på ett bra sätt är nyss nämnda Sigill Carjan, Couteau Rapide och Jerry W.

fick köra på Solvalla i ett storlopp och det var en härlig känsla.

Thomas Lönn och Kjell O Jonsson var några av dem som Sören körde frekvent åt, men även en hel del för Stig H Johansson och Jan-Olov Persson.

– Under senare år var det många amatörer som var bra kunder till mig. Ålands Ulf Eriksson hade flera bra hästar med miljonären Davidov som den allra bästa. Gunnar Lassis vann jag också många lopp åt och främst var det Pinyata Gel som var duktig, säger Sören.

– En som varit en riktig toppkund de senaste åren är Magnus Träff. Det är en kille som alltid har hästarna i bra författning och som det varit härligt att jobba tillsammans med. Han har också förståelsen för det mesta och vi har kunnat prata oss samman om det mesta. Av många bra hästar hos honom har Queer Fish varit den som varit den bästa. Queer Fish är en häst som ligger Sören varmt om hjärtat och än i dag har Sören en hel del kontakt med framgångsrike Träff.

TEXT: ROGER NYGREN

Gunnar Wallberg – en hästkarl av den gamla stammen

Gunnar Wallberg var en hästkarl av den gamla stammen som med sina framgångar placerade Gävle på travkartan och som det finns ytterst få av i dag.

För Gunnar var arbete och åter arbete motot under alla år. Gunnar var en man med höga krav på sin omgivning och att arbeta åt honom var förenat med att man hela tiden visste att de här kraven fanns. Gunnar var hård, men alltid rejäl och även om han hade höga krav på andra, så hade han alltid de högsta kraven på sig själv.

Under många år har jag alltid sagt till folk att "alla människor borde någon gång få jobba hos en sådan person som Gunnar Wallberg". Där fick man dels lära sig att jobba hårt och dels att hålla ordning på saker. Alla som kommer ihåg Gunnar minns också den ordning som rådde i stallet.

1 058 segrar tog Gunnar under karriären när det inte alls travades lika flitigt som i dag. Man ska också komma ihåg att det var i stort sett enbart med egen tränade hästar som framgångarna kom allt sedan han vann sitt första lopp med pappa Göstas Rexie Blank.

Han var sedan framgångsrik privattränare åt PE Andersson i Valbo. Han tog sedan hem hela 15 kuskchampionat i Gävle mellan åren 1956-1972. Efter en utflykt till Halmstad kom han tillbaka till Gävle och hade flera fina år i mitten av 80-talet.

Hästar som segermaskinen Farga, snabbloppshästarna Lugano och Morris och på senare år Tom Brunnby och Stochampionatsvinnaren Sweet Janki var några av alla de stjärnor som plockades fram i stallet.

1967 blev Gunnar historisk då han en höstfredag körde 1.29,4 med Solels som då blev första kallblod under drömgränsen 1.30.

1984 tog Gunnar sin 1 000:e seger. Den kom på hemmaplan med unghäststjärnan Mr Vanadis. Jag hade förmånen att vara den som intervjuade i vinnarcirkeln den gången och jag törs påstå att Gunnar den gången var riktigt rörd efter segern.

För många var Gunnar en person som kunde vara lite tvär och tjurig. För oss som hade förmånen att känna Gunnar närmare, så vet vi att det under den något blyga ytan fanns en person med gott om humor och som verkligen brydde sig. I glada vänners lag var han en underhållande och kul person att lyssna till.

TEXT: ROGER NYGREN

Den Gävlehäst som förmodligen har svarat för den allra bästa insatsen alla kategorier är May Björn. Ett sto som visade klass som fyraåring när hon vann både Stochampionatet och Derbyt. Den meriten är det inte många ston som klarat av genom åren.

May Björn – bästa insatsen någonsin

TEXT: ROGER NYGREN, FOTO: P&R – ANDERSSON PRESSBILD

Mannen bakom hästen var amatören Alf Lindholm från Hedesunda och tillsammans med tränaren Sven-Gunnar Andersson kom det att bli en mycket lyckad konstellation som låg bakom stoets fina framgångar. Stoet köptes på Derbyauktionen och i det läget var Sven-Gunnar inte alls inblandad i stoet.

– Pappa hade en häst tidigare i Prince Mowgli innan han köpte May Björn. Han hade nog för avsikt att köra själv men sedan blev det ändå inte så, berättar sonen Mikael (en gång hockeyproffs i NHL och kedjekompis med Wayne Gretzky).

– Alf skötte allt själv och han körde också i debuten. Han berättade i efterhand för mig att han hade tänkt köra ett snällt lopp då, men så blev det inte riktigt. Efter att ha råkat ut för en snäv körning av en konkurrent så rann adrenalinet till och då blev det ett tuffare upplägg och hon slutade trea, minns Sven-Gunnar.

Hur knöts kontakten mellan er?

– Alf kom och frågade mig om jag ville hjälpa honom och från början var det mest vad det gäller körningen i lopp. Sedan kom det att bli så att May Björn genom karriären ofta växlade mellan att vara hemma hos Alf i Hedesunda och att vara i träning hos mig, berättar Sven-Gunnar.

Vägen fram mot de stora segrarna som fyraåring var långt ifrån spikrak för Hedesundastoet.

– Vi körde ganska tuffa jobb med henne och hon gick snabbjobb varannan dag och då börja-

May Björn vann både Stochampionatet och Svenskt Travderby som fyraåring.

de det kännas att det fanns mycket i henne. I Stosprintern på Hagmyren var hon trea i ett lopp som Gunnar Wallbergs Sari Pluvier vann. I det läget blev det sedan bestämt att vi skulle försöka kvala in till Stochampionatet, säger Sven-Gunnar.

I kvalet var hon sedan mycket vass och vann till höga 48 gånger insatsen. I det läget kändes det kanske att det skulle kunna bli något extra också i finalen?

– Ja, hon var så bra att våra förhoppningar på henne stegrades rejält. För min del blev det inte körning i finalen eftersom jag i ett extrakval lyck-

ades kvala in Klosterflamman och ville vara lojal mot den ägaren och köra henne. Jag kunde ha skrivit in May Björn på mig men vi lät bli det och då blev det i stället Olle Goop som fick chansen.

I diskussionen kommer nu Sven-Gunnar in på hur tacksam han var att Alf sedan ändå valde att anlita honom till Derbyt.

– Många gånger blev det så att de stora som lyckats med hästarna ofta fick fortsätta, men jag måste säga att jag är evigt tacksam till Alfs lojalitet. Det är något jag känner att jag vill framhålla, säger Sven-Gunnar.

Lasse Axelsson tog fram flera topphästar

Lasse Axelsson var under en rad år en av dem som kom att sätta sin prägel på travsporten i Gävle. Lasse kom in i travsporten genom sin pappa Axel Andersson som hade många hästar genom åren och de två sista han hade var också de mest framgångsrika. Både Lubbe och Lubina var egna uppfödningar som sedan blev framgångsrika på tävlingsbanan.

– Jag höll till i Kungsgården från början och var amatör. Sedan flyttade vi till Valbo där bägge de två hästarna föddes. Under den tiden körde jag lastbil på dagarna och jobbade med hästarna på kvällarna. Lubbe vann hela 67 lopp och även Lubina var framgångsrik på banan. Pappa köpte deras mamma som arbetshäst men hon blev också lyckosam i aveln, minns Lasse.

– Vi hade arrende på en gård i Valbo och när det arrendet gick ut flyttade vi hästarna till ett

stall inne på banan. Efter en tid valde jag sedan att börja jobba hos Rune Melin och sedan hos Gösta Scott. Hos Gösta fick jag lära mig mycket och främst när det gällde att köra kallblod, berättar Lasse.

Lasse tog sedan ut proffslicens och hyrde då boxar av Gösta. Första segern som tränare kom med Schejken som 1967 vann till hela 576,96 i vinnarodds och det är fortfarande rekord för Gävletravet. Efter det kom sedan hästar som Nick Bianco, Pecka Rodney, Bagola och Ito som samtliga vann många lopp. Ito vann bland annat ett försök till Kriteriet, men i finalen blev det sedan galopp. Sedan Lasse visat så fina resultat fick han erbjudande från Erik Andersson (stall Montigny) och han flyttade då för att bli privattränare till en rad topphästar.

– Vi hade många bra hästar och Uhlan II var trea i Elitloppet, men jag håller nog ändå Unor som en bättre häst. Det var en häst som verkligen kunde matcha eliten, minns Lasse. Till slut blev det i alla fall Gävle igen för familjen Axelsson.

– Dels var det dags för barnen att börja i skolan och dels var det vissa saker som hade förändrats i mitt arbete där nere. Gunnar Wallberg hade lämnat Gävle efter att ha dominerat i många år och det hade också viss betydelse för att vi valde att flytta hem.

I det här läget hade Lasse också erbjudanden från Halmstad och Solvalla att bli tränare där, men valde alltså att flytta hem. Vicke Bold var en av dem som gjorde att han syntes i resultatlistorna där sedan hästar som Pincard Å. och Yankee

– När vi hade festen efter loppet tyckte jag lite synd om May Björn som var ensam i stallen. Det var ju hon som hade gjort jobbet, så jag gick tillbaka dit och gav henne morötter och satt med henne. Sedan somnade jag och blev kvar i stallen, minns Mikael.

När vi kommer till Derbyt blev det en tredjeplats i försöket innan skrällen var ett faktum i finalen och då var det Gävletränare Andersson som fick njuta segrers sötma.

– Hon var fin som trea i kvalet och gick då minst lika bra som vinnande Active Bowler. Efter det kändes det att vi kunde vara långt framme om det skulle klaffa.

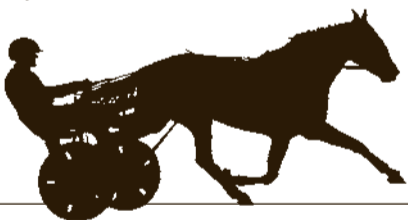
– I finalen, som öppnades efter för den tiden otroligt snabba 1.10 första 500 metrarna, hamnade vi i fjärde par invändigt. Håkan Wallner satt framför mig och skickade ut något ekipage och i det läget kunde jag glida fram i rygg på ledaren. I sista svängen var det sedan bäddat för att Sören Nordin skulle vinna med favoriten Active Bowler. Just Sören Nordin gjorde sällan taktiska missar som kusk, men i det här Derbyt hände det i alla fall.

– 300 kvar hade han full kontroll på loppet och hade chansen att hålla mig fast, men han var nog helt säker på att vinna. Han stack då och i det läget kom jag loss och sedan vann May Björn lätt, minns Sven-Gunnar.

May Björn gjorde en del starter som femåring innan hon fick sluta som tävlingshäst. Då hade hon tjänat 579 990 kronor på 39 starter.

– Hon fick sluta tävla sedan hon aldrig blivit sig själv igen efter att ha fått borrelia och hon hade också en del problem med lösa benbitar, säger Sven-Gunnar.

Totalt fick May Björn 15 avkommor där Smokin Swede (född 1983 – 1 176 955 kr), Wemil (född 1992 – 1 105 852 kr) och Gallant Swede (född 1993 – 554 750 kr) var de mest lyckosamma.

Champ också var framgångsrika. Sedan kom också Rambrico att bli en riktig stjärna och troligen den bästa någonsin som Lasse tränat som egen. Kanonfina kallbloden Auvin och Tjena Moss var också mycket framgångsrika.

1993 fick Lasse en stroke och avvecklade sin rörelse under 1994.

– Jag kunde inte ens gå och jag får tacka min envishet för att jag kom tillbaka. Jag tränade och tränade och jag vet inte hur många gånger jag cyklade omkull hemma på gården, berättar Lasse.

I dag är Lasse en trogen gäst på Gävletravet och har mycket bra koll på vad som händer på banan.

TEXT: ROGER NYGREN

En Gävletränare som verkligen satt Gävletravet på kartan är Sven-Gunnar Andersson. Att han sedermera övergav Gävle för att bli tränare på Axevalla är en annan sak, men det är ingen tvekan om att han har hjärtat kvar i Gävle.

Sven-Gunnar Andersson har hjärtat kvar i Gävle

TEXT: ROGER NYGREN, FOTO: P&R-ANDERSSON PRESSBILD

– **Allra mest** tydligt blir det när jag drar på mig Brynäskläderna. Nu är det också så att Brynäs har ett härligt stöd här nere i fancluben ”Brynäs väst”, säger Sven-Gunnar som bor i Skara sedan 1981.

För Sven-Gunnars del startade annars det hela hemma i Hemlingby där han är uppväxt. När så hans syster gifte sig med Bernt Wilhelmsson kom han närmare travsporten.

Derbyvinnare 1979. Sven-Gunnar Andersson med May Björn.

– De hade bland annat toppstoet Lill Dacksy. Sedan blev det allt mer att jag fick åka med och också börja köra lite. Efter det blev det ofta att jag tillbringade tiden efter skolan och ledighet i Gösta Scott stall, minns Sven-Gunnar.

Han hade sedan anställningar på Romme hos Einar Johansson, Bertil Fredlund och Karl-Göran Persén. Efter lumpen blev det också FN-tjänst för Sven-Gunnar.

– Jag var sommaren 1965 på Cypern och efter det blev det en tid hos Ragnar Johansson i Gävle. Efter det var jag ett kort tag hos Sören Nordin på Solvalla och sedan längre tid hos Gunnar Nordin/Olle Lindqvist.

En storhästägare hemma i Gävle kom sedan med sina locktoner och det gjorde att han kom tillbaka hem igen.

– Det var Göte Carlsson som ville ha mig att sköta hans hästar. Donald Larsson stod för dem, men det var jag som hade ansvaret för dem. De hästarna kom att betyda mycket för att jag skulle komma igång på allvar. Rulle

Boy inledde med sex raka segrar och Espresso tog hem Aftonbladets guldtäcke på banan.

1979 kom att bli ett år att minnas i Sven-Gunnars karriär. Han kvalade in egen tränade Klosterflamman och amatörtränade May Björn till Stochampionatet. I och med att han var tvungen att köra den egen tränade hästen, så var det Olle Goop som fick köra May Björn till seger. En seger som Sven-Gunnar förstas hade stor del i.

– Det var förstas otroligt roligt och sedan fick jag ju chansen i Derbyt att vinna med henne. Det var förstas den klart största segern i karriären och det blev också en del saker som kom att förändras genom den vinsten.

Två år senare, påsken 1981, gick flyttlasset till Axevalla.

– Håkan ”Lillis” Olsson fick reda på att jag var intresserad och såg till att det blev en flytt. Jag hade tio-tolv hästar i träning till att börja med och det gick ganska tungt. Sedan kom det en rejäl vändning under sommaren 1984, minns Sven-Gunnar.

Hästen som låg bakom vändningen var det då fyraåriga stoet Pay the Bill. Hon var den som satte bollen i rullning på allvar.

– Hon vann Stochampionatet och var sedan också tvåa i Derbyt. I och med det blev jag uppmärksam och gick från tolv hästar till cirka 60 i träning, men det var inget som passade mig. Det blev aldrig riktigt bra och jag var ingen organisatör, så det gick trögt. Vi tränade nog också lite för gammalmodigt och det gick inte alls som vi hoppats på.

Vad innebar det för din del?

– Jag var på väg att lägga av redan som 50-åring, men i och med att det kom en tränarpension från att man var 55 till 65 år, så höll jag ut till jag blev 55 innan jag slutade som tränare. I det läget började jag också köra åt en hästtransportör som extrajobb, berättar Sven-Gunnar.

I dag, som 73-åring, jobbar han fortfarande med hästtransporterna.

– Det kostar pengar att hålla på med golfen och det är bra att det kommer in något extra vid sidan av pensionen. Vi har 27 banor inom en radie på en timmes bilkörning. Bland de som är med i gänget där nere är förre Gävle-amatören Rolf Westerlund, slutar Sven-Gunnar Andersson.

Kallblodsderbyt på Östersund är ett anrikt storlopp och bara en enda gång är det en Gävlehäst som varit först i mål. Det var 1977 som amatören Alf Wahlman vann med sin Rappstegg och tog hem ett förstapris på 30 000 (!) kronor.

Rappstegg vann kallblodsderbyt överlägset

TEXT: ROGER NYGREN

Historien om Rappstegg börjar när Alf köpte hästen av hästhandlaren Torvald Åström som ett-åring.

– Det var ”pang” direkt när jag såg hästen och honom ville jag gärna ha. Torvald sa åt mig att ”nu har du handlat en Derbyvinnare och han fick ju rätt. När det sedan gäller Derbyt minns jag allt klockrent som om allt kring det loppet, berättar Alf.

Nu var det ingen direkt rak väg mot stjärnorna för sonen till Steggbest och Herda Rapp. Det tog ett tag innan det lossnade för hästen.

– Han blev påkörd av en bil som tvååring och var sedan utdömd från att kunna bli en travare. Vi gav inte upp och sedan kom det allt mer och han visade god talang. Den som trodde mest på honom var min äldste son Göran (i dag jurist i Hästsportens hus). Han ville absolut att vi skulle fortsätta att betala in pengar till insatserna för att vara med i Derbyt och han var villig att själv betala om vi inte skulle göra det, berättar Alf.

På hösten som treåring började det vända och när sedan karriären startade inledde hästen med fyra raka segrar i början av 1977. Samtidigt hade

för övrigt Alf köpt ostartade sexåringen Logik från Gunnar Nordin/Olle Lindqvist och för den hästen blev det tre raka segrar i samma veva som Rappstegg.

Om vi kommer in på just Derbyt kom man från stall Wahlman med en häst som man verkligen förberett på bästa sätt.

– Vi lämnade absolut inget åt slumpen utan var noga med alla detaljer inför loppet. Vi hade till exempel med oss två stora mjölkkanor med vatten. Vi hade med oss husvagn och bodde i och vi fick hjälp av den mycket tillmötesgående Ann-Britt Wedin på Östersund sekretariat, minns Alf.

Hur minns du loppet?

– Jag körde direkt till ledningen då han var mycket startsnabb och han var så snabb att jag nästan tyckte att jag tjuvstartade. Efter att ha fått köra i ett blygsamt tempo, 1.42, förstod jag att han skulle bli svår att passera. Christer Nylander satt bakom favoriten i loppet och hade mer eller mindre lovat seger. 700 kvar kom han upp och pressade på utan att kunna hota och när den hästen hoppade blev min häst sedan helt ensam och vann överlägset.

– Det var förstås skönt att alla förberedelser gav resultat. Vi vann på 1.38,5 och den tiden var inte alls botten av hans kunnande, påstår Alf.

Totalt blev det bara 16 starter i karriären varav sju slutade med seger. Trots Derbyvinsten blev det endast 44 250 kronor i insprungna pengar.

– På den tiden var det bara 1 200 kronor i förstapris i de vanliga loppet.

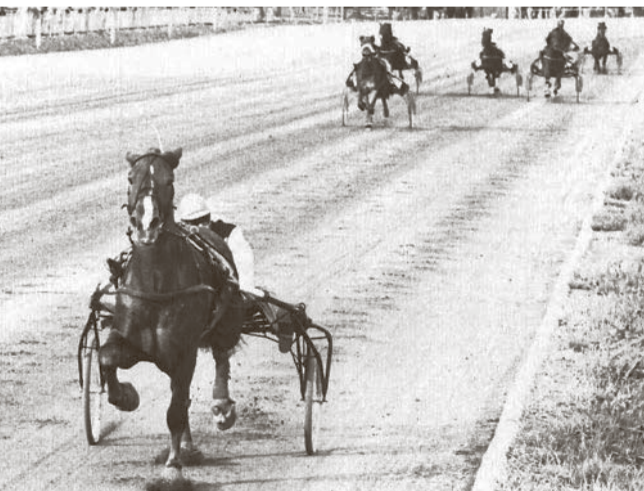
Hur bra Rappstegg kunnat bli fick man aldrig några svar på. Han vann visserligen ett lopp som femåring, men sedan tvingades man ge upp med honom som tävlingshäst.

– Han hade mycket dåliga hovar och när han vann Derbyt och i de flesta loppet tvingades han gå med sulor på alla fyra fötterna. Till slut blev problemen allt större och dels tror jag också att han började få sviter från sin olyckliga krock med bilen som tvååring, berättar Alf om sin kalastravare.

– Han fick sedan vara gårdshäst hos en tjej på Öhn i Hedesunda och där var han sedan kvar fram till sin död.

Rappstegg är så här långt den enda Gävlehästen som lyckats med att vinna kallbloden ”blå band” och det är en merit som smäller högt än i dag.

Solels – första kallblod under tiden 1.30

– **Nej tack** jag kommer inte. När det loppet går har jag redan kört under 1.30.

Det var Gävletränaren Gunnar Wallbergs svar på en förfrågan om han ville starta på Solänget med Solels i ett lopp som var utskrivet som ett rekordförsök där målet var att få fram Sveriges första kallblod under den på den tiden magiska gränsen på 1.30.

30 juli 1967, tre dagar innan loppet på Solänget, körde också Gunnar under ”drömgränsen” med sin fina fux. 1.29,4 travade Solels vid sin totalt överlägsna seger där en så bra häst som Kvisslebrun slutade mycket långt efter.

Harry Andersson i Björklinge ägde hästen som kom att snuva Solänget på spänningen att få bli först med att få ett kallblod på en tid under 1.30. Från tillägg var Solels i ledningen redan innan första svängen och efter en öppning på strax över 1.30 körde man ett slutvarv på strax under 1.29 och det gav alltså segertiden 1.29,4.

Solels valdes sedan till Årets kallblod i Sverige och blev därmed andra Gävlehäst att ta den titeln efter Greitind som fick samma utmärkelse 1964.

TEXT: ROGER NYGREN, FOTO: GÖRAN LIBY

Gävle Stora Pris

Det första storloppet på Gävletravet var Större Nordsvenska Treåringsloppet. Året var 1941, men redan året efter kom nästa storlopp och det är det som sedermera kom att bli Gävle Stora Pris.

Det lopp som kom att köras första gången 1942 var Gävletravets Större Varmblodslopp. Segern i det loppet var värt 1 500 kronor och vinnare den gången var hemmahästen Scotchman. Ture Persson körde hästen som ägdes av klassiska stall Brabant.

Sedan 1956 har loppet körts under namnet Gävle Stora Pris, över lite skilda distanser. Åren 1942–1954 kördes loppet över 2 500 meter för att under två år (1956–1957) köras över 3 000 meter. 1958 gick man sedan över till 3 100 meter och så körde man fram till 1963... *forts. på s. 30*

Greitind ordnade hemmajubel 1964

TEXT: ROGER NYGREN, FOTO: GÖRAN LIBY

Ett av de största jublen som förekommit på Gävletravet var utan tvekan när Gösta Scott 14 juni 1964 vann kallblodslandskampen mot Norge med sin stjärntravare Greitind. 14 år gammal slog den snygge hingsten till med en spurtseger över norske favoriten Petter Tidemand.

Under en del år kördes landskampen växelvis i Gävle och Bergsåker medan det vartannat år kördes i Norge. Den första i Gävle kördes 1949. Greitind inledde sin karriär hos Ingemar Olofsson i Rättvik (sedermera mest känd som mannen bakom Ego Boy), som då var verksam i Östersund då han kom från Aspås. Ingemar vann en hel del lopp med hästen som 1960, då tio år gammal, såldes till Lim Olle Danielsson i Malung. Hästen lämnades då i träning till erkänt skicklige kallblodstränaren Gösta Scott.

I debuten för Gösta blev det seger på Solvalla till 22 gånger insatsen och det var bara början på flera fina år i hästens karriär. Nils-Erik Eriksson var då lärling hos Gösta och han var under ett års tid den som körde hästen i loppet och också det med framgång.

Orsaken till det var att Scott råkat ut för en olycka i ett lopp på Österundstravet och sedan var sjukskriven i ett drygt år. Nils-Erik körde häs-

Greitind.

ten med framgång och vann bland annat J A Lundins minneslopp på Hagmyren. Han var också trea i landskampen mot Norge efter norska topphästarna Dally Bausen och Petter Tidemand. Den sistnämnde fick man sedan sin revansch på hemmaplan i landskampen 1964. Just 1964 var

utan tvekan hingstens bästa år på tävlingsbanan och förutom landskampssegern vann han även kallblods-SM. Greitind slog också svenskt rekord under året.

För att återgå till segern i landskampen, så var det en härlig duell upploppet ned innan Greitind kunde avgöra mot fuxen Petter Tidemand och jublet ville aldrig ta slut på publikplatserna.

Ett bevis på att tiderna förändras snabbt är att man vann på tiden 1.35,0/3 000 meter och att förstapriset i loppet var 10 000(!) kronor. Totalt i karriären blev det 50 segrar på 167 starter och i pengar tjänade han med den tidens mått mycket fina 146 170 kronor.

Efter avslutad karriär var Greitind också framgångsrik i aveln och han lämnade verkligen spår efter sig även på det området. Greiskansen var förmodligen den allra bästa avkomman och han vann 49 lopp och tjänade 550 000 kronor. Segerrikaste avkomman var Greivin som vann hela 65 segrar och bland annat var svensk rekordhållare.

Vi ger dig råd inför säsongen

AGCO FINANCE dL financial solutions partner

0,99% ränta

0,99% ränta med Agco Finance eller De Lage Landen Finans AB. Löptid upp till 36 månader. Erbjudandet gäller t o m 2018-09-30.

Passa på att investera i en begagnad traktor, eller varför inte i en ny lantbruksmaskin från Kverneland. På Staffare får du alltid råd! Både med att hitta rätt maskin och med en förmånlig finansiering.

STAFFARE AB

www.staffare.se

Vi finns i Gästrikland. Norvägen 45 i Storvik

REPARATION,
UNDERHÅLL OCH
KONSTRUKTION
i våra verkstäder
och hos kund.

Fullservicepartner med flexibla lösningar för industrin

Pichano tar helhetsgreppet om uppdrag inom industri och infrastruktur. Vi täcker Norrlandskusten och verkar med stark lokal närvaro från Husum i norr till Gävle i söder. Bland de produkter vi specialiserar oss på finns SuncoTech, Exroll, Malin-kvarnen och Bergharpan.

Besök oss på www.pichano.se

PICHANO

Odin Tabac

– Gerth-Oves bästa uppfödning hittills

Odin Tabac har i dag fyra svenska rekord, alla i monté.

På årets travgala i Gävle fick Gerth-Ove Karlsson, mycket välförtjänt, ta emot pris som årets uppfödarbragd. Han har i ungefär 60 år haft ett brinnande intresse och engagemang för travsporten. Under dessa år har Gerth-Ove haft cirka 600 hästar som fötts upp och ett tag i karriären stod han som registrerad på 107 hästar.

TEXT: JAN-ERIK GUSTAFSSON, FOTO: MICKE GUSTAFSSON/KANAL 75

Det är de kallblodiga hästarna som ligger honom varmast om hjärtat. Bakom Gerth-Oves alla uppfödningar finns namnet Tabac oavsett varm eller kallblodiga hästar.

– Det hela började med min kompis Stig Gralén. Jag skulle ha namnet Lobac som efternamn. Det är en huvudvärkstablett och det tyckte jag skul-

le passa bra in i den sport vi håller på med. Då fick jag tipset Tabac, som då var ett rakvatten och det skulle gå hem hos tjejerna tyckte Stig.

Genom åren har vi sett miljonärer som Nickel, Titan, Egil, alla med Tabac som efternamn och den bästa uppfödningen hittills Odin Tabac som

2016 vann SM och 2017 Unionskampen på Färjestad.

– Det hela började i början på 60-talet i liten skala. Jag köpte billigt och ville hålla på med trav.

Jag insåg snart att det inte var hållbart och då började jag med avel. Ett sto som lagt grunden till allt är Emma Tabac, född 1993 och mor till Odin och Titan Tabac som jag var uppfödare och ägare till med Urban Kullberg som tränare. Hon fick titeln elitsto med sina framgångsrika killar och hon är fortfarande pigg nu 25 år gammal. Mor till henne är Sara Lotta, född 1979, som vann fem lopp på 99 starter och tjänade över 100.000 kronor.

Gerth-Ove har under åren upplevt många härliga stunder med sina uppfödningar och som kusk har han också klarat sig bra. 1984 vann han Svenskt Kallblodsderby med Gyller Jan som under sin karriär vann tolv lopp på 38 starter.

– Jag köpte honom av Stig Danielsson i Hammar och då var han drygt fem månader. Han kom att bli en mycket fin travare. Vi suddade ut ett elva år gammalt svenskt rekord när han vann i Lindesberg och tog sin fjärde raka seger på 1.35,3 över 1 640 meter. Loppet hette Ryapokalen och det var då ett stort lopp. Han satte elva banrekord och efter att ha vunnit uttagningen till Derbyt sade jag till mina kompisar. Torskar jag kör jag rakt ut genom grindarna mot Sundsvall. Vi ledde loppet från start till mål.

Gyller Jan blev godkänd som fyraåring i aveln och han lämnade 13 avkommor, men bara sex stycken kom till start.

Nu har Gerth-Ove dragit ner på tempot.

– De senaste tio åren har jag inte kört så många lopp. Antalet totala segrar tror jag ligger på runt 130 stycken. Jag var också med och körde finalen i K.G. Bertmarks Minne. Ett tag hade jag 30 märrar. Nu har vi flyttat från Klockarbo i Heby där vi varit i tolv år. Rikard Lindh har tagit över gården. Nu huserar vi på Leufsta travcamp och tanken är att ha runt fem eller sex stycken fölston och några unghästar. Jag har för dagen en fin tvååring efter Wiking Blesen.

Gerth-Ove vill också nämna Gyllmunter, född 1972, som var en fin travare och han vann 21 lopp på 131 starter.

– Jag vann 13 lopp med honom och sedan var det Lars Axelsson som körde honom till seger.

Gerth-Ove, född 1945, är en härligt pigg och frisk kille som man skulle kunna prata häst med hur länge som helst. Han har under åren varit ett begrepp i svensk travsport och det är fortfarande många som kommer ihåg honom.

– Jag får förfrågningar runt om i landet att komma och hålla föredrag om min tanke och filosofi på uppfödning och hittills har det varit mycket populärt.

Odin Tabac står i dag med fyra svenska rekord, alla i monté över distanserna femåriga 2 180 meter voltstart, sexåriga och äldre 1 700 meter voltstart, 2 200 meter voltstart och 1 640 meter auto-start.

Söndagen 21 januari 1968 inträffade en händelse som kom att bevakas rejält i såväl lokal som rikspress. Det talades om en spelskandal och det var många turer innan det hela över. Händelsen kom att gå under namnet "Pulemjot-affären".

"Pulemjot-affären"

TEXT: ROGER NYGREN

Bakgrunden var att det inför den sista V5-avdelningen återstod endast åtta kuponger med fyra rätt. I den sista avdelningen var ryskfödde skimmeln Pulemjot stor favorit. Hästen var spelad till 16 för 10 och de flesta trodde nog att det skulle vara en riktig toppchans.

Pulemjot tappade redan från start och kördes sedan helt sonika av banan och utgick. När man förhörde lärlingen som körde hästen påstod denne att hästen tappat bakskorna och med tanke på att det var isbana gick det förstås inte att köra hästen.

Det riktiga snacket tog dock fart när det visade sig att det blev en vinnare på V5 (46 984 kronor). Den vinnaren hade bara två hästar på sin kupong och inte (!) favoriten.

En spelare hade lämnat in ett 20-tal kuponger för totalt 2 900 kronor och det vinnande sys-

temet visade sig vara ett av dessa. Det gemensamma med de systemen var att samtliga sakenade markering för favoriten.

Utbetalningen av vinsten stoppades och händelsen blev också polisanmäld. Undertecknad jobbade på den tiden på banan och minns att det var folk ute med metalldetektorer och gick och skannade av snödrivorna kring banan i jakt på skorna. Enligt ryktet hittade man en sko, men det var inte fastslaget att den kom från just Pulemjot.

Nu kunde man aldrig bevisa någon oegentlighet och till slut betalades vinsten ut till en man i 40-årsåldern från Uppsala. Åklagaren som hade öppnat en förundersökning i fallet fick lägga ned ärendet då man inte kom längre vad det gäller bevisningen efter förhören med alla inblandade.

Annorlunda kallblodsproposition

I dag talas det en hel del om propositionerna för kallblod. Det råder delade meningar om de fasta propositioner man kör efter idag är det bästa alternativet eller inte.

Går man tillbaka i tiden, långt tillbaka, så hittar man lite annorlunda upplägg för kallblodshästarna. Det gäller främst de treåriga hästarna som distansrades efter vikt (!).

Så här står det i propositionen för det första loppet vid tävlingarna på Hillesjöns is 16 februari 1936:

"Tyngsta häst på start, lättare belastas med ½ meter per kg för 3-åringar och ¾ meter för

4-åringar. Dessutom 20 meter för varje vunna 75 kr netto. 3-åriga 100 meters gottgörelse. Insats: 10 kr. Priser: 75 – 50 – 40 – 30 – 20 kr".

Det var säkert ingen lätt uppgift att vara sportchef (då hette det sekreterare) på den tiden.

En förbättring var det sedan året efter när det kördes istrav på samma ställe. Då hade man förenklat propositionen en del.

"1 100 meter. 20 meters tillägg per 50 kg lättare vikt än grundlagen 550 kg".

TEXT: ROGER NYGREN

Jöns Olofsson – en skicklig hästkarl

När det var dags för premiäråret på Gävletravet kom en gäst från Östersund som sedermera kom att etablera sig i Gävle. Det var Jöns Olofsson som banan bjöd in till sina premiärtävlingar.

Den duktige hästkarlen vann under premiärdagen det fjärde loppet med Dacksy och senare under dagen blev det en andraplats med Dacksys helbror Elsass.

1939 blev det sju segrar och sju andraplatser på bara fyra starthästar och på den tiden kördes det inte heller så många tävlingsdagar. Året efter

vann han, med samma hästar, tolv segrar på 56 starter och det är ingen tvekan om att den skicklige hästkarlen verkligen var en av de dominerande på banan.

Olofsson förknippades mest med sina framgångsrika kallblod, men under 1940 blev hans Axim det segerrikaste varmbloodet vid banan med sina fem segrar. I championligan var han det året tvåa bakom Evert Lidell, som var den ledande kusken vid banan under de första åren.

Valacken Schejken håller det absoluta rekordet i vinnarrodds på Gävletravet.

Schejken har oddsrekordet på Gävletravet

Schejken är den häst som håller det absoluta rekordet när det gäller vinnarrodds på Gävletravet. När han tog sin seger på banan 1967 delade han ut hela 576,96 i vinnarrodds. På den tiden var det tredje högsta oddset totalt i svensk travsport. Valacken var något så ovanligt som isabell i färgen när man ser i Svensk Travsports register.

Ser man till statistiken kan oddset ses som överraskande högt. Valacken vann nämligen tre lopp på sina 37 starter och var dessutom tvåa fem gånger och trea vid två tillfällen. Totalt sett tjänade han på sina 37 starter 4.750 (!) kronor. Lasse Axelsson hade hästen i träning och det roliga för Lasse var att just den segern kom att bli hans första sedan han kvitterade ut sin tränarlicens.

TEXT: ROGER NYGREN

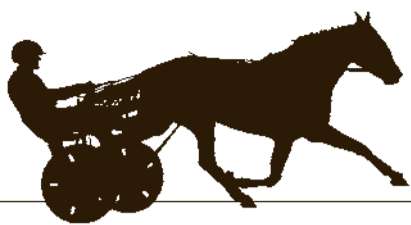
FOTO: KANAL 75

Under åren passerade namn som Seide, Dares, Edvin, Jules och inte minst Lisso från det framgångsrika stallet.

Jöns blev sedan champion 1943 då det blev hela 27 segrar för mannen som sedan också kom att få ett storlopp efter sig. Det är Jöns Olofssons Minne som varje år körs för treåriga kallblod och där har under åren en rad riktiga topphästar passerat revy.

TEXT: ROGER NYGREN

Dage

Mofaksan – ett av Sveriges bästa kallblods

Den 5 augusti 2016 passerade Mofaksan en miljon kronor i intjänade pengar och hon blev därmed det första Gävletränade kallblodiga sto att passera den magiska gränsen.

Mofaksan är efter sina många fina segrar ett av de absolut bästa stona i landet. Gävletravet är hennes hemmabana, men Mofaksans absolut bästa travbana ligger i Umeå. På Umåker har hon nu

ett mycket svårslaget rekord. Fem segrar på åtta starter, varav en seger då loppet hette Norrlands Stoelit och fyra segrar i det prestigefyllda loppet Norrländska Elitstoet där förstapriset i samtliga lopp varit 100 000 kronor. Mofaksan är familjen Mikael Olssons egna uppfödning. Hon är den vinstrikaste travaren efter Fakse.

– Vi är så otroligt tacksamma för att ha en sådan härlig häst, säger Mikael.

Mofaksan vann sitt första lopp som fyraåring i Rättvik och då slog hon banrekord. Hon fick sedan ta det lite lugnare under femåringssäsongen efter en tuff fyraåringssäsong. Familjen Olsson kör tuffa intervalljobb samt ridträning och longering och Mofaksan har visat att hon står pall för den tuffa träningen, vilket resultaten visat. Det var som sexåring det började lossna rejält. Då kom den första segern i Norrländska Elitstoet.

– Det var första långresan för oss och henne. Vi ville prova för skojs skull då hon visat fin form. Hon är bäst med lite offensiva lopp då hon

ibland inte gillar att gå i ryggar. Nu räckte det hela vägen och det var en otrolig härlig känsla efter loppet.

Stärkt av den framgången provade man igen året efter och Mofaksan grejade andra raka titeln, vilket aldrig hänt tidigare i loppets historia. Nu ville Mikael och hans hustru Angelica prova uttagningen till Vincennes och hon kvalade in som tvåa bakom Krusen.

– Hon var enda sto i loppet och trots en diskning i det första loppet och ett sjättepris i det andra var det mycket stort för mig att få köra på Vincennes. En liten amatör från Ålfors med postadress Tierp.

Efter hemkomsten visade Mofaksan att hon var ett sto för eliten. Mikael anmälde till Th Egnells Memorial och trots en galopp på vägen var Mofaksan en vinnare. Mofaksan segrade på tiden 1.24,3/1 660 meter och då slog hon ett 27-årigt gammalt banrekord.

Mofaksan har segrat över alla distanser.

Francais du Gull – en topphäst som håller

På senare år har det inte direkt vimlat av hästar i den högsta klassen på Gävletravet. Den som varit med och krigat i de lite större loppet är Erik Lindgrens Francais du Gull. Hingsten har nu hunnit bli hela elva år gammal men tävlar fortfarande klart dugligt.

När det här skrivs har hästen efter franske Jag de Bellouet tjänat 3,9 miljoner kronor och vunnit 15 av sina 133 starter. Även om det inte blivit någon vinst under 2015 till 2017 tycker Erik att hästen håller bra.

– I fjol var han tvåa vid sex tillfällen, men ser man till vilka han fick stryk av de gångerna är det inte mycket att säga om. Det var idel topphästar som var före honom i mål, säger Erik om sin häst.

De som besegrade honom i fjol var Daniel Redéns topptrio Delicious U S, Whitehouse Express och Tobin Kronos samt Nadal Broline, Seedorf O M F och Reven d'Amour. Med tanke på de som slog honom är det lätt att förstå att hästen ändå gjorde en bra säsong under fjolåret.

För att ta det hela från början köptes hästen som ettåring på Kriterieauktion för 120 000 kronor.

– Jag fastnade för honom på 100 meters avstånd. Jag hade en köpare i stall Åstjärn som ville ha en häst och när jag fick syn på "Frasse" kändes det som det var rätt häst, berättar Erik.

Francais du Gull har startat varje år och när han nu i år elva år gammal kommer till start är det också med förhoppning om att han ska kunna fortsätta ända till han faller för åldersstreckat nästa år.

– Han har tjänat ganska bra pengar varje år och vi har haft mycket roligt med hästen. Han verkar pigg och fräsch fortfarande och jag tror att det kan bero på att han aldrig tar ut sig i träning. Då är han en häst som nästan aldrig gör något av värde, men det är bra skalle på honom, så när det är allvar är det en helt annan sak, tycker Erik.

Karriären inleddes med seger i ett lopp i Bollnäs då han vann på en 1.18-tid.

– I värningen sprang han bara och vinglade och jag var nästan tveksam om vi skulle starta

honom. I loppet var han sedan bra och redan då visade han att han var en häst som var bäst när det verkligen gäller.

Erik påpekar att hingsten har betytt mycket för stallet i och med att han vid sidan av banan också är en personlighet som det är trevligt att jobba med. Vid två tillfällen har "Frasse" tjänat 250 000 kronor i ett och samma lopp. Dels var han tvåa i Sommartravets final i Rättvik 2012 och sedan var han tvåa i finalen av Sweden Cup (Lilla Elitloppet) på Solvalla 2014. Den gången var det Lutfi Kolgjinis Mosaïque Face som var den som var starkast.

– En skön seger tycker jag att vi tog i Per Rakkestads minneslopp på Momarken i juli 2012. Då var förstapriset 116 090 kronor, säger Erik.

Nästa år, 2019, blir det sista på tävlingsbanan och Erik hoppas förstås att hästen ska kunna fixa även den säsongen på ett bra sätt. Och att ha fått fram en topphäst som visar sig hålla för starter från

ns stjärnor

ston genom tiderna

TEXT: JAN-ERIK GUSTAFSSON, FOTO: CHRISTER NORIN/ALN

MOFAKSAN är det fjärde vinstrikaste svenskfödda kallblodiga stoet genom tiderna. Toppar listan gör Lundås Emelie med 3 213 319 kronor före Jenny R.G. 2 030 700 kronor och Trippa Undan 1 874 470 kronor. Mofaksan har hittills tjänat 1 756 661 kronor.

Det har blivit flera banrekord under åren och ett svenskt rekord. Mofaksan har det svenska rekordet över kort distans autostart på 1.23,2/1 640 meter satt i Bollnäs. Hon har sitt bästa rekord 1.21,3 kort distans voltstart som knappt slagen tvåa. Det krävdes ett målfoto den gången på Östersund. Det svenska rekordet över den distansen med voltstart har Hulte Tilda på 1.22,7 (det krävs seger för att svenska rekord ska räknas). Den starten var det Ove A Lindqvist som körde.

– Ove hade talat om för mig att han ville prova henne. Jag svarade honom att han skulle få chansen när hon var i ordning och det var hon i Bollnäs.

Mofaksan har segrat över alla distanser och hon fungerar hur bra som helst med brodd i skorna. Mikael har svarat för ett strålande tränarjobb och Mofaksan har under åren visat vilken hårding hon är. Eller som Mikael uttrycker det:

– Hon är bättre än någonsin som tio- och elva-åring. Hon kommer att få tävla på tills hon själv säger ifrån.

år efter år

TEXT: ROGER NYGREN, FOTOT: HINGSTFOTOGRAFEN

treåringssäsongen ända upp till att han blivit tolv år skulle förstås vara en skön känsla.

– Han ser i alla fall för dagen inte ut att ha några tecken på att vara sliten, så det är klart att vi hoppas på det, slutar Erik.

Erik Lindegren med Francais Du Gull.

För stora familjer och bekväma tjänsteresor.

Multivan TDI 150 hk 4MOTION
Pris från **356.800:-** exkl moms

Bränsleförbrukning blandad körning från 6,6 l/100 km, 173 g CO2/km. Bilen på bilden kan vara extrautrustad. Priser ex moms.

TEAM
TRANSPORTBILAR

Bilmetro Kryddstigen 28, Gävle.

Transportbilar

Hantverk. Kvalitet. Service.

Vi är tätskiktsentreprenörer med bred och djup kompetens som sträcker sig från yttersta delen av ditt tak till djupet av din brunn. Vi börjar med att titta på förutsättningarna, sedan hittar vi den bästa lösningen för just dig.

TÄTSKIKT SEDAN 1954

HAGMANS TAK

ETT HANTVERK MED LÅNG HISTORIA

Hagmans Tak Norr AB | Utmarksvägen 7A, Gävle
026-10 53 30 | www.hagmanstak.se

Uppväxt på en Stallbacke

KRÖNIKÖR: THOMAS HEDLUND, FOTO: PRIVAT

Kan man säga att man är uppväxt på en stallbacke? Jag menar, det kan i dagens tidevarv uppfattas bokstavigt och i så fall skulle ett sådant påstående mer än troligt leda till rättsliga processer, i efterhand och långt bakom den verkliga händelsen som var då, för länge sedan.

För jag vill titta tillbaka på mitt liv och säga att min uppväxt är en händelse som till stora delar ägde rum på Gävletravets stallbacke. Det är där jag i många meningar formades till människa, hur hemskt det än kan låta och det påståendet lär kräva en förklaring, djupare än en krönika i denna jubileumstidning kan frambringa.

Men vi gör ett försök.

1979. Fem år och här kan jag ha fel, för minnen från den tidiga barndomen flyter gärna ihop, men eftersom jag vet att den första travhästen jag minns i mitt liv hette Nibs Ring, så är det inte alls omöjligt att just 1979 var året då resten av mitt liv riktades. Trav var ju något alldeles särskilt häftigt med krafter, djur, färger, vinter och kyla, sommar och värme och allt däremellan. Man fick allt av att gilla trav. Allt utom barndoms-kompisars förstäelse.

Jag var ju kille. Inte kunde man väl gilla hästar och den i allmänhetens ögon så suspekta branschen trav om man var tio år och pojke med möjligheter att försöka slå sig in i både stadens hockey- och fotbollslag? En knäpp på näsan då och en lite mer välriktad och hårdare örfil i dag, för jo, det gick hur bra som helst.

Gävletravet blev min dröm. När lågstadieföräkn Lingblom på Solängsskolan frågade sina tredjeklassare vad de ville jobba med när de blev stora kom det mest spektakulära svaret från undertecknad. Travtränare.

Drömmen om att en gång i livet få sitta i en sulky, i egen dress med egna färger och köra lopp, dog aldrig. Så när sommarlovet 1985 tog vid blev cykelturen till travbanan med storebror Anders den kanske enskilt viktigaste händelsen i livet för mig. Vi vågade fråga om vi fick hjälpa till i ett av banans proffsstall, trots att vi båda hade noll erfarenhet av att umgås med hästar. Men hos Håkan Jansson

fick vi chansen att sätta på en grimma runt hästens nos, spola en sulky ren och klar för dagen efter snabbjobben en tisdag, ge hö i lagom stora doser och så det bästa av allt, att lyfta en hov och kratsa ur grus från Gävletravets banor, skogsslingor och hagar.

Så började det och egentligen ska jag mest tacka mig själv för att livet varit så trevligt hela vägen. För det handlar i grund och botten om ett intresse som knappt går att beskriva. Det hade ju lika gärna kunnat vara fotboll och då hade jag i dag sagt grattis till Gefle IF eftersom hjärta och intresse i mina ögon är det största kapital en organisation kan hitta för att må bra och jag behöver i dag inte be om ursäkt eller skämmas för att det var trav mitt hjärta slog för redan som sju- eller fjortonåring.

Det här med uppväxt då? Jo, jag brukar ofta säga det, att min uppväxt till stora delar handlade om att vara på Gävletravets stallbacke. Det var ju där livet hände på riktigt och det var inte bara hästkunskap som delades ut alla helger lov jag tillbringade där. Det var ju livet som pågick bakom en scen där publiken framför endast fick se hästar springa varv på varv runt banan, samtidigt som en eller flera tiokronor hade satsats på att Sven-Erik Landin skulle slå Anders Lindström i slutstriden i nästa lopp.

Dofterna av lut som lagts på gruset på sommaren, rimfrosten på insidan av stalldörrarna inför och efter varje långsamtur på vintrarna och alla smörgåsar med rökt skinka, prydligt iordninggjorda i något av travbanans alla stallars fikarum. I vardagen, i livet.

Det är sådant som återkommer från minnenas bank när Gävle-travet kommer på tal, än i dag och det är inte bara Flower Man, Rambri-co och Gusten Scoop som betytt något för banan. För mig har alla personer som befunnit sig på området varit viktiga delar i en helhet som jag gärna åker hem till igen.

Alla hästar jag minns (Golyon med Lars G Lundgren, Namit med Börje Kihlström, Sari Pluvier med Gunnar Wallberg och så vidare ...), alla tränare och kuskar som huserat där, kommit dit, lämnat och kommit åter. Jag glömer er aldrig och utan att ni vet om det så har ni sett till att just mitt liv blomstrat med travet, hästarna och folket som grund.

Tack Gävletravet.

1986 togs Leufsta Travcamp i bruk efter en högtidlig invigning där landshövdingen i Upplands län, Ingemar Mundebo, var den som klippte bandet och förklarade campen för öppnad.

Travcampen Leufsta Bruk

Det var efter en hel del kontakter mellan Gävletravet och ägarfamiljen de Geer som det till slut kom att bli ett avtal. Träningsanläggningen som är belägen i Lövestabruk i Norduppland kom till sedan de gamla stallarna för arbetshästar byggdes om till 63 nya och moderna boxar. Samtidigt anlades också en rundbana på 1 000 meter och en lika lång rakbana. Utan tvekan var det så att det för många tränare kändes som ett klart intressant projekt.

Från början var det tre tränare, Stefan Erlandsson, Bernt Arnesson och Olav Johnsen som huserade vid den trevliga anläggningen som ligger mycket naturskönt intill den stora huvudbyggnaden vid bruket.

– Jag tycker att anläggningen har precis allt vad man kan behöva för att träna hästarna på bästa sätt, sa Bernt Arnesson till undertecknad i samband med invigningen.

Både Bernt och Stefan Erlandsson hade under flera år klart slagkraftiga stall och visst var det så att det också var en del andra namn som var intresserade av att komma till anläggningen.

Under en kort tid såg det också ut som om travet skulle placera sin utbildningsanläggning på Leufsta. Det blev sedermera en ändring av det beslutet, anläggning placerades på Wången utanför Östersund istället.

Under åren har det sedan varit en del olika tränare och amatörer som passerat revy. För dagen är det bara Erik Lindegren som finns ute i Lövestabruk av proffstränarna. Han har gården Giboda, cirka två kilometer från travcampen.

– Jag använder rundbanan en del och även rakbanan ibland. Numera är det ingen som sköter banorna och de gånger jag ska använda dem får jag själv ta och fixa till underlaget, berättar Erik.

Med tanke på hur det hela inleddes en gång i tiden känns det onekligen som Leufsta har en potential som borde få fler intressenter att söka sig till anläggningen.

ROGER NYGREN

Jag var ju kille. Inte kunde man väl gilla hästar och den i allmänhetens ögon så suspekta branschen trav om man var tio år och pojke med möjligheter att försöka slå sig in i både stadens hockey- och fotbollslag?

Numera är det ingen som sköter banorna och de gånger jag ska använda dem får jag själv ta och fixa till underlaget.

ERIK LINDEGREN

Vår huvuduppgift är att rekrytera till travsporten och vi vill kunna ge alla som är intresserade, oavsett ålder och erfarenheter en grund att stå på för att sedan komma ut i vår sport för att ha roligt och lära sig ännu mer utav att öva den på egen hand – med nya intressanta kontakter i en spännande hästvärld.

Travskolan Gävletravet

Utbildning inom häst & trav

Hos oss lär du dig att hantera/sköta hästar & ponys samt sela och köra – inom travet är det dina egna ambitioner som sätter gränsen för din personliga utveckling och det finns något för alla;

- Du kan ha det som hobby där du går en eller flera terminskurs/kurser på travskolan utan egen häst – skaffa egen häst själv eller med kompisar på hobbynivå för att sköta, träna & tävla eller kanske bara äga och låta någon professionell sköta det praktiska?

- Du kan också sikta högt och utbilda/förkovra dig för att ha travsporten som ditt yrke som anställd eller egen företagare.

År 1994 startade Travskolan, då kallad "Gävle Ponnytravklubb", som drev verksamheten i ideell regi. Nu drivs alla landets travskolor genom lokal travbana med anställd personal och har Svensk Travsports centralförbund som stöd både ekonomiskt samt med utbildningsmaterial, utbildningsträffar med mera.

Vi samarbetar även med Hästsportens folkhögskola i olika aktiviteter och utbildningar.

Gävle Ponnytravklubb är i dag en ideell förening som hjälper Gävle Travsällskap (travbanan) att anordna ponnytravtävlingar.

Travskolan Gävletravet håller med egna hästar och kursledare för att hålla utbildningar för barn & vuxna, från nybörjare till tävling & träningslicenser inom travsport, även en del fördjupande endagskurser som tappskoutbildning, foderlära och friskvård för häst. Vi utför även gymnasie- & specialidrottskurser, verksamhet för särskilda behov, jippon med häst och tandemkörningar för både privatpersoner och företag, barnkalas, skolovs-aktiviteter och även en del tävlingsverksamhet med våra ponnyer och hästar då vi har elever på den nivån där detta är givande.

Våra redan aktiva aktörer inom travsporten och ponnytravsporten som travtränare, hästskötare och tävlingskuskar är viktiga samarbetspartners.

De kan dela med sig av erfarenheter och även låta elever delta i deras verksamheter för att se hur det fungerar där de varje dag aktivt och yrkesmässigt arbetar för att nå bästa resultat med

hästarna på tävlingsbanan. Det skapar även nyttiga kontakter för elevens personliga utveckling efter travskolans grundläggande utbildningar.

Det finns även stall inom travsporten som arbetar med avel och uppfödning, inkörning av unghästar och rehabiliterar skadade hästar.

I dagsläget har vi på travskolan totalt sju ponny-sar, fyra stora hästar, samt två inhyrda hästar i vårt stall på Gävletravet. Vi har cirka 85 unika återkommande elever i terminskurs varje vecka plus elever i andra kortutbildningar, licensutbildningar och aktiviteter.

Kursernas delar in efter ålder (knappe från 4 år, barn från 7 år och vuxna från 15 till 110 år) och även tidigare erfarenheter. Kurserna förläggs och fördelas på vår- och hösttermin. Vi erbjuder alltid en prova-på-kurs om 7 lektioner á 2 timmar. En hel terminkurs är minst 15 lektioner á 2 timmar (beroende på terminens längd).

Och kom ihåg, att du behöver inte heller vara helt grön för att börja hos oss. **FOTO: PRIVAT**

Flera av våra A-tränare och kuskar på Gävletravet har lärt sig grunderna i körning på travskolan så som Oskar Kylin-Blom, Billy Svedlund och Robert Wilhelmsson.

Kontakta oss för mer info via travskolan@gavle.travsport.se

och besök gärna vår

hemsida för att läsa om våra aktuella utbildningar och aktiviteter;

www.gavletravet.se/utbildningar

Verner var en riktig hårding

KALLBLOD VI MINNS

Verner, efter Slogum Tron och Svantindra, är Gävletravets bästa kallblod genom tiderna och han var också en av de bästa i landet. Uppfödare och ägare är Ulla och Kjell Fredlund.

Verner, född 1985, blev utsedd till årets kallblod åren 1990, 1991 och 1995 och den största segern tog han i Elitkampen på Solvalla 1992 då han segrade på tiden 21,5a/1 609 meter, vilket då var ett tangerat världsrekord. Alm Svarten hade 1987 segrat på tiden 21,5a/1 609 meter.

– Det finns så många härliga minnen under åren med honom och Elitkampen var en riktig

skulle torka och där lyckades Verner krängla in sig i lakanen och gå vilse. Han skrek efter mor sin innan han hittade ut. Det är ett roligt minne vi alltid burit med oss och som inte så många känner till.

Att det blev Slogum Tron som hingst till Svantindra var en tillfällighet.

– Vi var till Romme på kallblodspremiering och jag blev helförtjust i Slogum Tron. Han stod i Karlstad och Kjell tyckte det var alldeles för långt bort. Jag sade till honom att avståndet spelar ingen roll. Kom ihåg att det var ditt påhitt sade Kjell och det är klart att han fått höra lite gliringar efteråt med facit i hand.

Verner var en riktig hårding som tävlade fram till att han var 14 år och Jim Frick var killen som firade de fina framgångarna. Han tjänade cirka två miljoner i Jims träning och 2,4 miljoner i hemmaträning. På sina 141 starter vann han 57 lopp och tog 28 andrapris och 14 tredjepris och i prispengar blev det 4 477 610 kronor. Verner deltog fyra gånger i Elitkampen och förutom den fina segern var han tvåa 1991, trea 1995 och femma 1997 som tolvåring. 1993 kunde han inte försvara sin titel i Elitkampen då han hade gjort sig illa i boxen. Han vann tretton raka rikstotolopp.

Atom Vinter var en av de svåraste motståndarna under Verners tid på travbanorna och även finske Viesker dök upp som en riktig kanonhäst.

– Vi var bra bekanta med Knut Alm som hade Alm Svarten och han var förtjust i Verner. Knut hade flera fina ston och han stod i valet och kvalet vem han skulle ha som hingst. 1991 möttes de på Färjestad i V75 och Knut kom då upp på hotellrummet och talade om att Atom Vinter var oslagbar. Jag frågade då om vi skulle slå Atom

Vinter om han då skulle välja Verner som hingst. Han nickade.

Väl på löpningsdagen blev det inte lugnare.

– Jim var ute och värmdde ett varmblood och med honom i värmningen var Atom Vinter. Jim sade att han avslutade i 16-tempo och Atom Vinter hängde med hur lätt som helst.

Verner tog hand om spets och han höll greppet hela vägen in i mål.

– Vi var överlyckliga och blev väldigt förvånade när vi träffade Jim och skulle gratulera. Jim var ilsken som ett bi. Utvändigt om Verner satt Stig H Johansson med Ilmin och i andra utvändigt satt Atom Vinter. Helt plötsligt tog Stig H upp Ilmin och tog ut honom i spåren, vilket gjorde att Atom Vinter kunde köra rakt fram. Jim blev dock lite lugnare lite senare när han fick höra att Ilmin låg på så mycket att han höll på att kväva sig och Stig H gjorde det enda rätta.

Efter den segern firades det med långbord på stallcaféet och Knut Alm hörde av sig och boka- de tre märrar.

Ulla och Kjell hade en arvtagare till Verner i Almtinder, född 1989, och lillebror till Verner. Almtinder vann tio lopp på 13 starter innan han fick avsluta sin karriär.

– Han var en riktig talang. De tre gånger han förlorade galopperade han bort sig. Vi provade med pg-skor i Bollnäs och han vann loppet, men troligen fick han för dåligt fäste. Efter loppet var han halt i segerdefileringen och trots flera besök hos veterinärer var det ingen som visste var felet satt. Han har fortfarande banrekordet på Gävle för fyraåriga hingstar och valacker på 1.26,9/1 660 meter.

TEXT: JAN-ERIK GUSTAFSSON

FOTO: P&R-ANDERSSON PRESSBILD/KANAL 75

Jim Frick och Verner.

höjdare. Det är det största loppet han vunnit, men segern i Jacob Meyers Pokalopp på Bjerke var också det väldigt stort. Han var den första svenskfödda att vinna loppet. Guldsprintern var ett annat stort lopp han vann.

Det hela började i Alborga.

– När han var nyfödd bodde vi i Alborga i en 1700-tals gård och på den tiden och hade vi en torkvinda på gården. Där hängde vi tvätten som

Brandver – först från Gävle att vinna SM

KALLBLOD VI MINNS

Den första Gävlehästen som lyckades med konststycket att vinna SM var den genom åren mycket framgångsrike Brandver. Harry Westergren var en framgångsrik tränare i Gävle på den tiden och han var också delägare i hästen under en period.

Hästen ägdes tidigare av John Persson i Stjärnsund, men 1948 kom hästen att byta ägare.

– Jag besökte en fest på restaurang Bodegan och träffade då Harry Westergren, berättade Per Elon Andersson (som med tiden helt enkelt kom att kallas "Pelle Brandver" bland travfolk) för Bengt "Hippas" Ekman i Gävletravets bok från det 50-årsjubileum som hölls 1987.

Pelle köpte hästen tillsammans med just Harry och Eva Brodin som drev Brodins skeppsvarv i Gävle. Priset var med dåtidens mått högt och he-

la tolv tusenlappar fick man punga ut med för att komma över hästen. Hästen hade sedan tre riktiga kanonsånger. Nio vinster på 17 försök 1948 följdes av ett ännu bättre år 1949. Då blev det elva segrar på 13 starter och bägge åren bidrog hästen i hög grad till att Harry också blev champion på banan.

Största segern 1949 var förstas segern i Svenskt Mästerskap (på svenskt rekord 1.40,3/3 540 meter), men i landskampen mot Norge blev han alldeles för hetsig och då blev det galopp och sedan fick man nöja sig med en femteplats. Hästen vann också klassiska storloppet Erik Persson Memorial åren 1948-1950 och det var ett lopp med hög status på den tiden.

1950 köpte Pelle ut Eva Brodin och sedan köpte han också ut Harry Westergren. Hästen som tidigare tävlat under pseudonymen stall Solviken gick då över i stall Gävle som sedan var Pelles pseudonym och som kom att bli framgångsrik med många andra hästar framöver.

Hästar som Lill Glad och Midnattspojken var bägge framgångsrika hos i tur och ordning Gösta Scott, Nils-Erik Eriksson och Gunnar Wallberg.

När Harry Westergren hade avslutat sin tränarkarriär skickades Brandver till Åbys Fritz Ekbäck och då var det ytterligare tre av "Pelle Brandvers" hästar som följde med. Och även om flera av hans hästar gick bra fick trävaruhandlare Andersson aldrig mer en häst av Brandvers kaliber.

TEXT: ROGER NYGREN

Lubbe

KALLBLOD VI MINNS

Lasse Axelsson hade under hela sin karriär en ärlig förmåga att plocka fram stjärnhästar.

Dock började karriären mest med pappa Axel Anderssons Lubbe som var en riktig segermaskin på sin tid. Den hästen tränade pappa Axel, men med tiden blev det Lasse som kom att sköta tömmarna bakom hästen i lopp.

Hästen föddes 1952 och gjorde totalt hela 371 starter i karriären. Trots att hästen var osäker och hoppade en del, så vann han hela 67 (!) lopp, tog 33 andraplatser och 43 tredjeplatser. Hästen travade som snabbast 1.32,1 och på den tiden var det en riktig kanontid. Lubbe var också med och representerade Sverige i kallblodslandskampen mot Norge.

1961 blev det 14 segrar och på det kunde Lubbe ta hem championätcket vid banan. Valacken efter Elsass och Lubban hade också stor del i att många fick upp ögonen för Lasses talang i tävlings-sulkyn.

TEXT: ROGER NYGREN

Remvikson

KALLBLOD VI MINNS

Ola Johansson kom som tränare från Eskilstuna för att sedan driva sin rörelse på Gävletravet. Ola hade mycket framgångsrika varmblodet Fanör B. som vann 34 lopp under karriären.

Mest känd var Ola ändå som mannen bakom kallblodstjärnan Remvikson. Den bildsköne svarte hingsten omgavs dock tidigt med ett rykte om att allt inte stod rätt till med stamtavlan på hästen som redan i slutet av 60-talet visade för den tiden smått oerhörda speedresurser med 1.20 under kortare bitar.

Trots allt snack kring hästen, som uppgavs ha hingsten Viking som sin far, så klarade han både typbesiktningen och premieringsnämnden. Senare kom blodtypningen av hästar in i bilden och då visade det sig att Viking omöjligt kunde vara far till Remvikson. Det ryktades mycket att det var varmblodet Pernod som var den riktiga pappan och därmed kunde förstås inte Remvikson tävla bland kallbloden.

Utslagningen av Remvikson var en tuff smäll för kallblodssporten där många aktiva var upprörda över det som skett.

När man i dag går in på Svensk Travsports hemsida finns det inga uppgifter mer än födelседata på Remvikson. Stammen är borttagen och trots att hästen vann massor med lopp, så är det inget man kan utläsa. Raden för hästens prestationer står nämligen helt tom...

TEXT: ROGER NYGREN

**VI BYGGER HÅLLBARA HEM
TILL LÅGT PRIS, FÖR ALLA.
FRÅN SKANSKA & IKEA.**

Snart bygger vi kloka bostadsrätter vid Gävletravet!

Håll utkik på boklok.se för mer information.

**BO
KLOK**
SKANSKA & IKEA

Välj oss när du behöver hjälp!

Rickard Olivensjö

Niklas Wiik

Vi kan allt, har allt och gör allt som behövs för att upprätta en säker bygg- och vägarbetsplats.

Ramudden

WORK ZONE SAFETY

Consulting - Road - Construction - Industry

Strömsbrovägen 26 Gävle 026-66 89 89

Läs mer på: www.ramudden.se

Tredje gången gillt! Efter två tidigare misslyckade försök att köpa Molnets Broder lyckades Ove Jerström (Stall Storvik) att få med sig hästen hem. Då hade Molnets Broder blivit nio år gammal. Ove var på jakt efter honom redan som fem- och sjuåring. I Oves träning kom han att bli en av Gävletravets absolut bästa varmblod genom tiderna.

Molnets Broder har vinstrekordet för varmbloden

TEXT: JAN-ERIK GUSTAFSSON, FOTO: P&R-ANDERSSON PRESSBILD

Fölet som föddes 27 maj 1963 döptes till Per Lep efter sina föräldrar Lep Hanover och Pernilla. Som nybliven tvååring sålde uppfödaren Gerhard Jönsson i Skabersjö sin häst till Bertil Pettersson i Landskrona, som bara en dryg månad senare blev omregistrerad under namnet Molnets Broder.

Att Ove lyckades en tredje gång kan förklaras med att han i ägo som åttaåring till Stall 40 i Malmö inte lyckades vinna ett enda lopp under drygt elva månaders tävling på 26 starter. När Ove fick ta hand om honom hade han tjänat 160 275 kronor.

Efter sin sista säsong som tolvåring ståtade han med 770 410 kronor och 113 segrar på 323 starter. Under sina tre sista säsonger som tio, elva och tolvåring vann han hela 83 segrar, vilket torde vara ett smått oslagbart rekord för en travare.

Under säsongen 1973, som tioåring, vann han 37 lopp på 67 starter och det är ett rekord för varmblod under en och samma säsong.

Rekordet för kallblod har Ess Express som vann 36 lopp på 64 starter säsongen 1974.

Det finns hur mycket som helst att skriva om denne härlige kille som kan titulera sig som en "järnhäst". Ove var ensam om köpet, men sedan gick Bror-Inge Westberg in som hälftenägare. Priset var 18 000 kronor. Efter att Ove kört honom själv i början var det Åke Sundberg som kom in i matchen i början på 1973. Övriga kuskar har varit Lars Axelsson, Arne Fredriksson, Sven-Gunnar Andersson, Olle Goop, Göran Skoglund, Bertil Fredlund och Kenneth Gustavsson som tyglat Storviks stolthet i Oves regi.

Molnets Broder tog 113 segrar i karriären.

Järvsöfaks är en häst som inte behöver någon direkt presentation. Hingsten som föddes upp av Jan-Olov Persson kom att bli det bästa kallblod vi skådat. På 234 starter vann han 201 (!) lopp och tog 16 andraplatser och fyra tredjeplatser. Endast fem gånger var han utanför prispengarna.

Järvsöfaks vann med världsrekord, men Persson minns förlusterna...

– **Men ser** man till Gävle vann han visserligen på världsrekord, men ändå var det en bana där han fick några förluster, så ser man rent statistiskt var Gävle inte favoritbanan för hans del, säger Jan-Olov om sin stjärna.

Ett av de första gästspelen på Gävle minns Jan-Olov mycket väl.

– Han var inte den bästa i början av treåringssäsongen, men på hösten började det lossna. Han vann då Jöns Olofssons Minne på nytt svenskt rekord, 1.29,0. Annars var det Rolex K. som var den bästa som treåring och också länge som fyraåring, berättar Jan-Olov.

Under fyraåringssäsongen fick Järvsöfaks stryk i det svenska Derbyt av just Rolex K. men i det

norska var inte denne med och då fick Perssons kalastravare sin stora seger.

Världsrekordet på Gävle på smått otroliga tiden 1.17,9a/1 640 meter är förstås det stora minnet för Jan-Olov från Gävle. Annars kommer han ihåg några av hästens förluster från Gävle.

– Vi fick stryk av norske Spikeld när vi hade 42 raka segrar. Hade inte den förlusten kommit hade vi kommit upp i 83 segrar innan segerraden bröts på nytt.

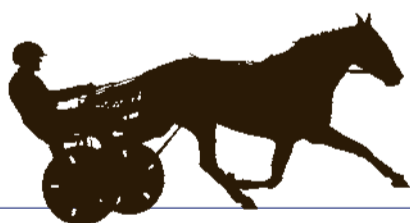
– **I Gävle** fick Järvsöfaks också för första gången stryk av en av sina söner. Det var Faksen J:r som slog honom den gången och sedan har han också

MOLNETS BRODERS TRIUMFER

Bland otaliga storloppstriumfer toppar segern i Gävle Stora Pris 1974.

Övriga triumfer: Färjestads Jubileumslopp, Mälarpriset på Sundbyholm, Momarksseger, Storsjöpokalen i Östersund, Juliloppet i Örebro, Årjängs Stora Heatlopp, Hugo Åbergs Memorial, E.J.'s Guldsko på Hagmyren, Norrländska Varmblodsmästerskapet på Bergsåker, Mellansvenska Mästerskapet i Örebro, Gösta Bergengrens Minnes på Bergsåker, samt knappt slagen i Oslo Grand Prix som då var ett poänglopp med Hassan Star/Kjell P Dahlström som vinnare i den korta avdelningen och "Molle" i den långa avdelningen. Hassan Star fick slutsegern med en tiondel till godo i sammanlagd sluttid.

Totalfacit för "Molle": 323 starter, 113 segrar, 52 andra-, 40 tredje-, 25 fjärde och 27 femtepris. Dessutom tillkommer "extra" segrar för honom i uppgörelser av typ heatlopp och poänglopp till ett antal av åtta segrar. Med en sådan beräkning når "Molle" upp till hela 121 segrar.

fått stryk av en annan son, Hallsta Lotus, på Gävletravet, minns Jan-Olov Persson.

Jan-Olov har i många år varit landets särklassige kallblodstränare och av de hästar som vid årsskiftet blev fem år har tre stycken redan passerat 1,7 miljoner kronor i insprungna pengar.

– Trots det känns de som de som blev tre år vid årsskiftet i år mycket väl kan bli min allra bästa kull så här långt, påstår Jan-Olov, bara så att konkurrenterna vet vad de har att vänta framöver.

TEXT: ROGER NYGREN
FOTO: CHRISTER NORIN/ALN

En sak som genom åren nästan alltid varit positivt är hur de aktiva ser på Gävletravets tävlingsbana. En orsak till att den fått sitt goda rykte är utan tvekan banmästaren Roger Fyhr. En tidigare chef på banan sa en gång: "Roger behandlar banan som det vore hans eget barn" och det kan ligga något i det.

Gävletravets bana har alltid haft gott rykte

TEXT: ROGER NYGREN, FOTO: CHRISTER NORIN/ALN

Roger började på Gävletravet 1980 som anställd och då var det Erland Scherp som var banmästare.

– Jag hade jobbat extra en del innan dess genom min pappa Bertil som hade en del jobb åt banan. Jag blev sedan banmästare när Erland slutade. Då var Bengt Axelsson ansvarig för hela anläggningen, men sedan han slutade har jag haft också den rollen, berättar Roger.

I dag är Roger 63 år och numera finns tankar på att "trappa ned" en del.

– Det gick väl när man var i 30-årsåldern att jobba konstiga tider, men nu känns det att det ofta kan vara jobbigt under vinterhalvåret. Inte minst med det faktum att vi ständigt jobbar mot vädret och ligger i beredskap för att jobba med banan också under nätterna, säger Roger.

– Jag har tänkt mig att jobba vidare som nu i kanske ett år till, men sedan skulle jag helst vilja gå ned i tid en del och inte heller vara ansvarig för banan.

Gävles bana har som sagt ett gott rykte och mycket av det är förstås Rogers förtjänst.

– Som tävlingsbana har det fungerat mycket bra medan det däremot finns lite olika åsikter om den som träningsbana. En del vill ha den fast medan en del vill ha den lösare, men där kommer vi nog aldrig alla att tycka lika. När det gäller rakbanan är det ännu mer delade

åsikter, men så kommer det nog alltid att vara, säger Roger.

Den skogsslinga på fyra kilometer som finns är flitigt använd och den hoppas man kunna göra ännu bättre i sommar.

– Vi lägger om banan och det som tas bort från den ska vi lägga på och förbättra slingan med. Den är redan bra, men kan bli bättre och det enda negativa med den är förstås att man ska köra över en väg för att ta sig till den, säger Roger.

Tävlingsbanan kommer alltså att läggas om i år och det är ett stort projekt som gör att det blir ett längre uppehåll vad det gäller tävlingarna.

– När vi kört V5-kvällen 31 maj kommer jobbet med banan att startas direkt. För min del blir det fjärde gången jag är med om att vi lägger om. Man säger att det är bra att kunna göra det vart tionde år och eftersom vi gjorde det 2004 senast är det på tiden att det blir av nu.

– Den här gången har vi väldigt gott om tid på oss då vi inte kör förrän 26 juli igen. På det sättet ska det vara lugnt att få till banan i ett bra skick, påstår Fyhr.

Gävles bana är egentligen inte helt lätt att jobba med, inte minst när det handlar om vinter och vår.

1976 blev det Gävleseger i Stochampionatet på Solvalla. Loppet kördes det året i två heat och tiden var det avgörande och när de två loppen körts stod Gunnar Wallbergs Sweet Janki som vinnare. Förstapriset den gången var 60 000 kronor.

Sweet Janki – en Gunnar Wallberg- stjärna

Sweet Janki ägdes, precis som Tom Brunnby, av stall T.O.K. Hon var efter den föga framgångsrike franske hingsten Nagasaki. Mamma till stoet var Laila Scott och uppfödare var Bengt Backlund i Mora.

För att återgå till vinsten i Stochampionatet, så kördes det loppet på den tiden i två avdelningar och den bästa tiden var avgörande för slutsegern. Wallberg vann den första på 1.20,9a/3100 meter med Sweet Janki. Stoet var spelat som en av favoriterna i loppet och vann till 4,80 i vinnarodds.

När det andra loppet kördes fick Wallberg se loppet från stallbacken och varvet från mål blev Gunnar Nordin fram till Gunnar och sa:

– Grattis Wallberg! Nu har de kört alldeles för sakta för att de ska kunna vara med och utmana.

Gunnar Nordin som för övrigt slutade tvåa bakom Sweet Janki med sin körning och i slutresultatet kunde Nordin också glädja sig åt andraplatsen.

Sweet Janki vann totalt fem lopp på sina 69 starter och totalt tjänade hon endast 108 205 kronor, trots segern i Stochampionatet och att hon vann ett halvstort lopp på Jarlsberg i Norge.

I aveln fick stoet nio avkommor varav den andra i raden, Hagas Cindy, blev den mest framgångsrika av de sex som kom till start. Stoet efter Keystone Sycamore föddes 1982 och innan karriären var över hade hon tjänat 438 090 kronor.

TEXT: ROGER NYGREN, FOTO: KANAL 75

Rambrico – en stenhård häst hos Lasse Axelsson

Lasse Axelsson har tagit fram en rad riktigt bra travare under åren och den förmodligen bästa av dem alla var kække hingsten Rambrico.

En häst som kom till Lasse lite av en slump.

TEXT: ROGER NYGREN, FOTO: KANAL 75

– Det var en hästägare från Stockholm som köpte två hästar på annons från Fåker utanför Östersund. Efter ett tag tyckte han att han nog inte hade råd med mer än en av dem och det var Rambrico han valde bort, minns Lasse.

– Jag tyckte att det var en trevlig och pigg häst. Han var visserligen lite liten, men det var ändå något med honom som kändes bra redan från början. Jag köpte hästen men hade inte honom länge innan jag kunde sälja honom till fyra Gävlekillar, berättar Lasse.

Att köpet av sonen till Glasgow blev ett riktigt lyckoköp förstår man när man ser att hästen på 206 starter vann hela 69 lopp och på kontot stod det 4 217 390 kronor när karriären var över.

– Det började inte så bra då han var lite för sprallig ibland och dessutom var han lite hästrädd. Han hade en hel del andraplatser från början och fick först lite stämpel på sig att vara en "icke-vinnare", säger Lasse.

Att det fanns massor av fart visade hästen tidigt, men hans humör spelade honom ett spratt i början.

– I en start på Romme tidigt i karriären gick ryggstycket av och han tog i så hårt att vagnen gled fram och störde honom. Då hamnade både han och jag i en stor snödriva, men det gick bra trots att det var ett våldsamt fall.

Rambrico var en hård häst och det visar väl att han hann med hela 206 starter. Han var nästan helt befriad från skador.

– En gång fastnade han med käken i gallret i stallet och bröt underkäken. Det skulle ta lång tid att komma tillbaka, men han hade bra läkning och kom tillbaka relativt fort, minns Lasse.

Drygt tre miljoner hann hingsten med att springa in för Lasse och de andra pengarna tjänade han hos Robert Bergh.

– Det var en liten skada som Camilla (som hade jobbat hos mig) fick hand om honom uppe i Sundsvall. Hon fick hjälp av Robert och när han sedan började starta blev det Robert som tog hand om honom och också fick en hel del framgångar med honom.

Vilka var då de största segrarna för Rambrico?

– Det största var nog när han vann C Th Ericssons Memorial på Solvalla. Han vann också ett storlopp på Romme när han slog bra hästar. Han startade i ett utslagningslopp på Bjerke i samband med Oslo Grand Prix och vann då försöket och det var en härlig seger även om han sedan kom bort lite i finalen.

Efter karriären testades han en del i aveln och han såldes till Halmstad som avelshingst. Dock hade han ingen lycka med sig i aveln.

– Nej, de svenska hingstarna hade svårt att få några bra ston och därmed blev det kanske inte som man hoppats, slutar Lasse om den charmige hingsten.

Tom Brunnby en annan av

En av många stjärnor på sin tid hos Gunnar Wallberg var Tom Brunnby som under sin karriär fick göra 119 starter och hingsten gjorde det verkligen med bravur.

Tom Brunnby, född 1968, vann 46 lopp, var tvåa 15 gånger och trea åtta gånger på sina 119 star-

ter. Även om en hel del av framgångarna kom i snabblopp och lite större lopp blev det ändå inte mer än 262 475 kronor i insprungna pengar.

Hästen var efter Frances Bulwarks mest framgångsrika avkomma, Frances Nibs, och mamma var Scotlands Mira. Hingstens klart bästa

TEXT: ROGER NYGREN, FOTO: P&R-ANDERSSON PRESSBILD/KANAL 75

Huxtable Hornline vann flera storsegrar i Europa

– Det var jag, min bror Ola och en kille som heter Bo Hertwig som ägde honom under hela karriären. Vi köpte honom på kriterieauktionen för 9 000 kronor, så man kan väl påstå att det blev ett riktigt lyckoköp, säger Lars-Ove.

Inte mindre än fem gånger vann han lopp där förstapriset översteg en halv miljon kronor. Troligen är det väl också något av dessa som Lars-Ove, eller "Lattan" som han kallas, kommer ihåg bäst ur den smått fantastiska karriären.

– Det finns många starka minnen från hans lopp och främst kanske man minns hans hårdhet. Han tålde att starta väldigt flitigt.

Redan första gången hästen kördes av bröderna Larsson kände man att det var en häst som hade det där lilla extra.

– Ja, absolut var det på det sättet och jag sa till brorsan "en sån här häst har vi aldrig haft förr och får aldrig igen", minns Lattan.

Även om hästen vann sin debut på Bergsåker, med Åke Svanstedt i sulkyn, var inte karriären spikrak i början.

– Dels var han väldigt omogen och dels måste han köras väldigt tungt belastad för att inte gå i passgång. Han gick länge tungt belastad, men som fyraåring började han visa prov på sitt kunnande på allvar. Bland annat var han målfotoslagen i fyraåringseliten på Solvalla under elitloppshelgen. Vi fick också ett bra bud av Olle Goop på hästen, men vi hade inga tankar på att sälja.

– Som femåring vann han nio lopp och tjänade 2,8 miljoner kronor. När han sedan gick ned till Frankrike höll jag på med honom själv från början. Han stod hela tiden hos Anders Lindqvist och med tiden blev det så att Anders också fick

ta över träningen. 1998 deltog hingsten i Elitloppet och vann då också försöket. I finalen blev det sedan galopp.

– Han var inte som bäst i försöket heller och han var då lite sliten, men det var inget att säga om. Inom loppet av en månad vann han tre lopp på sex starter i den högsta eliten. Först var han tvåa i försök och final av Lotterian i Italien och vann sedan ett lopp där nere innan han vann Oslo Grand Prix och alltså sitt försök i Elitloppet, minns Lars-Ove.

– Just det här med att starta flitigt gjorde Anders Lindqvist med sina hästar och under augusti 1996 vann han fyra lopp, två på Enghien, en på Vincennes och en på Cagnes Sur Mere, och det var en prestation utöver det vanliga.

– Största segern var den i Oslo Grand Prix, men segern i Rom 1997 var också det en riktig storseger. De två loppen var det också över en miljon kronor i förstapris.

Efter att 1998 ha gjort 33 starter i världseliten, bara det är unikt, blev det sedan ett slut på karriären.

– Han drabbades av lungblödning och provades sedan lite i aveln, men fick inte så många ston och det fick han inte heller när han hade sålts till Italien, berättar Lars-Ove om sin ögonsten, som hela tiden var en riktigt härlig hedershäst som var kul att jobba med.

Lars-Ove är delägare i en häst på Gävletravet i dag men annars har han ett lite annorlunda liv nu för tiden.

– Jag bor 53 mil norr om Bangkok i Thailand med min fru och har lite hönsuppfödning och sysslar med en del odlade, berättar han.

DE STÖRSTA SEGRARNA PENNINGMÄSSIGT FÖR HUXTABLE HORNLINEN:

Oslo 10 maj 1998
1 077 900 kr

Rom 26 december 1997
1 012 000 kr

Paris 13 september 1997
762 000 kr

Gelsenkirchen 12 juli 1998
658 020 kr

Paris 5 april 1998
524 320 kr

Wallbergs stjärnor

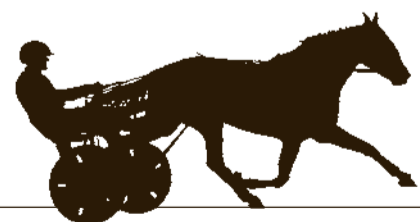
tillgång var hans blixtrande startsnabbhet som låg bakom många av hans framgångar.

Bland annat tog han ledningen på Solvalla i ett lopp där Sören Nordins Gaby Bulwark hade spåret innanför honom. Trots det var Sörens sto utan möjligheter att svara upp honom när han laddades från start.

Tom Brunnby var uppfödd av Ivar Eriksson i Björklinge, men ägdes under hela sin karriär av stall T.O.K. Bakom den pseudonymen doldes Gävleföretagaren Jack Hallén och stallnamnet kom från första bokstäverna i hans tre söners förnamn.

Tom Brunnby fungerade också som avelshingst under en period, men där blev det inga framgångar. På de 14 avkommor han lämnade var det bara tre som vann lopp och fem av avkommorna kom aldrig till start.

TEXT: ROGER NYGREN

De senaste åren har Fredrik Wallin varit den som plockat fram en rad framgångsrika unghästar. Det är ingen tvekan om att 37-åriga Fredrik verkligen brinner för att plocka fram löften efter sitt sätt att träna.

Wallins unika unghästsatsning

TEXT: ROGER NYGREN, FOTO: LARS JAKOBSSON/KANAL 75

På ett relativt litet material har det varit många hästar som kvalat in till de större loppen och i många fall också klarat sig bra i den tuffa konkurrensen. Men vi ska ta det hela från början. Fredrik är född och uppvuxen i Göteborg.

– Jag har ingen travstam och mina föräldrar var inte intresserade av travet. Jag var sedan lite orolig av mig i skolan och hade en praktik på en 4H-gård. Där blev jag fast och jag gick aldrig ut nian. Efter en tid hos den amatör som hade gården började jag sedan jobba hos Jörgen Wickman på Åby, berättar Fredrik.

– En kort sejour i Italien blev det också innan jag kom till Sala och började plugga. Då blev jag också bartender på kvällarna och det blev faktiskt tio år som bartender. Under den tiden skaffade jag mig även en häst, Västerbofromheaven, som jag skulle lära mig att träna en unghäst på, minns Fredrik.

Fredrik blev sedan sambo med Gävles Jenni H Åsberg och där jobbade han fram till dess att de två gick skilda vägar.

– Jag tog ut licensen 2014 och då var Toohotforyou två år och hade ett bra år. Vi kvalade också in Roquine till Stochampionatet och sedan var det Magnus Englund's duo Clumsy Lazy Louse och Lumber Jack Joe som kom att betyda en del det året.

För att återgå till Västerbofromheaven fick hon nyligen titeln som diplomsto och det är en fin hedersbetygelse till stoet som gick bort 2015. Hennes tre avkommor Feu de Celeste (299 000 kronor), Toohotforyou (1,1 miljoner kronor) och

Inga In Heaven (drygt 1,5 miljoner kronor) har samtliga visat härliga takter och bidragit till att Fredrik haft framgångar.

Under 2015 var det Inga In Heaven som klev in i hetluften som tvååring och då tog också Toohotforyou för sig som tvåå i en E3-final på hemmaplan.

– Hon visade tidigt mycket bra takter, men som treåring blev det inte mycket för henne. Det var först som fyraåring hon började blomma ut och sedan har hon gjort idel bra insatser, tycker Fredrik.

Inga In Heaven är en av sju hästar som Fredrik haft nere i Frankrike under vintern. Inga tjänade nästan 300 000 kronor som tvåå i ett lopp på Vincennes i januari och franskfödde Dan Josselyn vann lopp på Vincennes.

– Det känns som satsningen i Frankrike redan är i mål, sa Fredrik redan de första dagarna i februari.

Flera av hästarna som varit med om Frankrike-äventyret var där nere för att kunna tränas under bättre förhållanden än hemma i Sverige.

Jim Frick Gävletravets meste champion

Det är kanske inte rätt, men om någon tränare från en annan bana än Gävletravet känts hemma i just Gävle, så är det Jim Frick. Banans meste champion var ett ständigt återkommande inslag i Gästrikland när karriären var i rullning.

Redan 1979 tog Jim Frick det första körsvens-championatet i Gävle. Frick, bördig från Rättvik, var en av sportens allra hetaste namn vid det laget och till Gävle hade han inte långt att åka när gården Östuna Gård utanför Knivsta köptes.

Så det är inte så märkligt att Frick, med stortall och massor av hästägare i ryggen, kunde bärga hela 26 championat i Gävle. Under de aktiva åren var Jim Frick inte bara en skicklig travtränare, utan också en sjutusan till kusk, en inte sällan av amatörer eftertraktad sådan.

Jim Frick kände "alla" runt en travbana och i Gävle gick han verkligen hem hos folket. Det var

också i Gävle som Jim tog första kusksegern, med Dirigent i ett lärlingslopp 1971.

Men stallet växte efter att han tagit ut licensen 1977 och det var dags att lämna Rättvik för Solvalla tre år senare. Det var också då Gävle blev något av en andra hemmabana för Frick.

2010 tog Jim Fricks karriär som travtränare och kusk tvärt slut. En olycka på Solvalla medförde att han inte mer skulle sitta i en tävlings sulky, men besöken på Solvalla och andra banor är frekventa och intresset för sporten fortfarande stort. I maratontabellen över rikstotosegrar för kuskar ligger Frick fortfarande på plats åtta med 385 triumfer

Fredriks sambo Annsofie Bergfeldt har haft ansvaret för hästarna där en sticker ut rejält.

Activated tjänade över 430 000 kronor som tvååring och hon tränas nu med några klart uppsatta mål inför säsongen. Det hörs verkligen på Fredrik att han tycker att Jocosedottern som inhandlades på kriterieauktionen är något alldeles extra.

– Hon var bra i fjol med undantag för storloppet Svampen. Jag är lite rädd för att hon kan vara lite för vek med tuff matchning, så vi siktar nu in oss på långa E3, Oaks och Breeders' Crown.

Flera gånger under vårt samtal kommer Fredrik in på hur mycket personalen betyder för stallets framgångar.

– Jag har fem anställda nu och de jobbar alla mycket ambitiöst för att vi ska lyckas. Vi tränar våra hästar mycket, men sällan så hårt. De unga hästarna tränar fem dagar i veckan medan de som kommit igång riktigt får några dagars mindre träning. Tvååringarna går en hel del intervaller i ganska långa pass, berättar Fredrik.

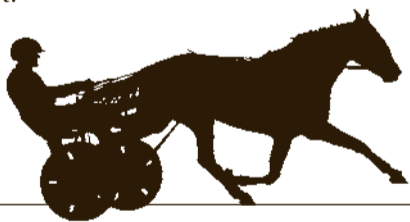
Löpkörningen är inget som Wallin sätter speciellt för egen del.

– Jag tycker inte att jag är bra som kusk. Jag blir lätt för aggressiv och det kan vara ett problem ibland. Hur konstigt det än låter så har jag inte heller den där riktiga tävlingskänslan som kusk, berättar Fredrik.

När det blir framgångar och kommer in pengar springer inte Fredrik direkt till banken med dem och det var många år sedan undertecknad hörde honom säga: "Om det kommer in pengar köper jag nya hästar till stallet".

– Ja, så har det blivit och så kommer det nog också att fortsätta. Det är ju hästarna som byggt upp det hela, resonerar Fredrik.

Det ser på förhand ut att kunna bli ett fint år för stall Wallin och hans satsningar på unghästar är utan tvekan unikt för Gävletravet.

och inte många körsvenner i landet har nått eller kommer att nå hans respektabla 5.002 segrar sammanlagt i sulkyn.

Gävletravet har haft lyckan att på nära håll fått se denne champion som under åren som tränare suttit bakom stjärnhästar som Narold Scotch, Hasse Bunter, Frej Nalan (Derbyvinnare 1989), Lemoyne Square, Verner (Gävlehäst), Perfect Ribb, Running Sea och Colorado I.T.

En mästarkusk och stortränare som har förgyllt Gävletravet under många år.

TEXT: THOMAS HEDLUND, FOTO: KANAL 75

Tommy Åström har många fina minnen

När Tommy Åström gick på Praktiska realskolan (numera Polhemsskolan) i Gävle fick han ett sommarjobb på Gävletravet. Där blev han sedan kvar till att han för några år sedan gick i pension.

TEXT: ROGER NYGREN, LARS JAKOBSSON/KANAL 75

– **Det är** klart att man inte hade räknat med att det skulle bli så. Nu hann jag med massor av år vid banan och jag fick vara med under en period där svensk travsport utvecklades enormt, berättar Tommy.

Från början var det förstås inte det mest kvalificerade jobbet, men det var i alla fall massor att göra och det var inga latmandagar för Tommy.

– Nej, det kan man inte säga. Annars fick jag en dålig start på travet. Första gången jag åkte från hemmet på söder i Gävle med moped vet jag att jag spelade Miss Hedda (Göte Hed) som vann den dagen. När jag skulle åka hem var sedan mopeden stulen, så det blev ingen rolig dag, minns Tommy.

Lennart Stenhorn skötte det sportsliga på den tiden och han var den första som Tommy fick jobba under.

Trotjänaren Tommy Åström.

– På den tiden anmälde man till ett meeting (normalt sett fyra tävlingsdagar) på en gång. Det kunde vara över 100 hästar i varje lopp och för varje häst hade man ett kort där det skulle föras in uppgifter. Jag minns att en uppgift var att skriva ut listorna på maskin och sedan skicka ut dem med post till alla de som hade hästar. Då fanns det inte ens en fax. Det var ett jobb som ligger långt ifrån hur det fungerar idag efter datoriseringen, säger Tommy.

Så småningom tog Tommy över ansvaret för sporten genom att bli sekreterare. Den posten går numera under namnet sportchef. I den rollen blev han sedan kvar till sin pensionering och

det finns förstås gott om minnen från den tiden.

– Kontakten med de aktiva sköttes mest på telefon och jag tycker att det genom åren varit en bra kontakt med de aktiva. Däremot var det många gånger tuffa kamper mellan banorna när tävlingsdagarna skulle läggas för nästkommande år. För det mesta löste det sig och om inte annat på kvällen när vi var klara. I samband med att vi käkade brukade vi kunna lösa det som inte redan var klart.

– Jag jobbade i tornet när Greitind vann kallblodslandskampen och jag törs påstå att det var det största jublet jag varit med om på banan. Det var till och med så att det jublades rejält också i måldomarnämnden över den populära hemmasegern, minns Tommy.

Greitind är med andra ord ett av de lopp som du minns bäst?

– Absolut är det så. Sedan var världsrekordet av Järvsöfaks något alldeles extra och samma sak gäller när Lutfi Kolgjini gästade med sina bästa hästar vi ett par tillfällen.

– Det allra bästa loppet som körts på Gävletravet tror jag ändå är när Grande Frances vann Gävle Stora Pris med Ulf Thoresen i ett oerhört kvalificerat gäng.

Hur ser du på dagens trav?

– Jag hänger med i det mesta på TV och det är klart att det är bättre idag, men som jag ser det var det ändå mycket roligare förr. Jag tycker också att banorna måste få ett eget större ansvar när det gäller propositioner. Breddloppen behövs, men jag tycker att det är alldeles för kvalificerade kuskar som får delta och det gynnar inte de unga som är på väg uppåt.

– Sedan är det bedrövt hur illa travsporten blir behandlad rent lokalt. Förr fanns det lokala skribenter på banorna, men nu har media infört någon form som gör att travet nästan helt försvunnit, summerar Åström.

Tommy följer alltså med bra i sporten, men är bekymrad över avfolkningen på banorna och den sena starttiden för V75 på lördagar är inte heller något som faller "Mr Gävle" i smaken.

Det allra bästa loppet som körts på Gävletravet tror jag ändå är när Grande Frances vann Gävle Stora Pris med Ulf Thoresen i ett oerhört kvalificerat gäng.

Maybe Tomorrow lever lyxliv som pensionär

TEXT: JAN-ERIK GUSTAFSSON

Maybe Tomorrow är genom tiderna en av Gävletravets bästa varmblood. Uppfödare är allt för tidigt bortgångne Claes Persson, kusin till Håkan Wallner, och hans sambo Charlotte Hammarbäck, mera känd som Lotta som fortfarande har hand om sina bästa kompisar.

Maybe Tomorrow var känd för sin startsnabbhet och han klarade alla distanser. Det var många kuskare som fick chansen att köra honom. Arton svenska kuskare och tolv utländska.

Lotta har ett mycket bra minne och hon har hur mycket som helst att berätta om sin stjärna.

– Claes köpte Kings Rosita, mormorsmor till Maybe Tomorrow, till mig och hon hade varit en fin travare i träning hos Rune Palm på Gävletravet. Vi fortsatte avla och mor till Maybe Tomorrow var ingen stjärna. Only the Lonely grejade tre tredjepris på sina 23 starter och den första hon lämnade var just Maybe Tomorrow. Vi valde Spotlight Lobell som far och det har visat sig att Maybe Tomorrow är den femte vinstrikaste genom tiderna och den bästa hingsten med sina 4 955 962 kronor. Före honom i statistiken är det fyra ston, Hilda Zonett, Vincennes, Västerbo Daylight och Krama Käll.

Maybe Tomorrow visade tidigt fin talang och han var med i Kriteriet.

– Han vann uttagningsloppet och även revanşen, men i finalen galopperade han från start och satt sedan fast som femma i mål med krafter kvar. Typiskt. Han hade tidigare tävlat barfota fram, men till finalen ryckte Claes alla skorna.

Sedan fick han också prova på att kvala in till Svenskt Travderby.

– Claes lade sig inte i taktiken många gånger utan han lät kuskarna bestämma. Framförallt med de svenska kuskarna och inte alls med Jim Frick. Med de utländska kuskarna var han däremot lite mera engagerad och lämnade goda råd. Derbyuttagningen han var med i kördes på Jägersro och Jim satte sig invändigt. Där blev han fast med krafterna kvar. Det var första gången som Claes har rutit åt en kusk och han kunde inte förstå hur Jim hade funderat.

Han tog sedan en fin seger på Mantorp i Treklövern där Svenskt Travderbys tvåa Cooltrain fick se sig slagen. Sex Breeders' Crown lopp vann han, men i finalen på Eskilstuna blev det galopp.

Maybe Tomorrow visade sig klara sig bra i Europakonkurrens och han vann flera större lopp och han tjänade fina pengar både i Frankrike och i Italien.

– Han klarade inte av att tävla med brodd i skorna. Ove Aronsson var skötare i Italien och i Frankrike var det Susanne Holmgren (en av två döttrar och med i Grande Frances). Det var Ylva Bodin som löste av Susanne och hon var med den största delen i Italien där hon svarade för ett suveränt jobb. Ylva har alltid varit en toppentjej.

Det brukar gå livat till i de sydländska länderna med en engagerad publik.

– Vi var med i Kommunkampen 1998 i Rom där han vann försöket och var tvåa i finalen. Herre-

gud vilket ståhej det var både före och efter loppet. Det var detsamma när han var fyra i försöket och tvåa i finalen av Lotterian 1999. Det absolut roligaste minnet är när han vann Vårpriset, Premio Inverno, med 364 000 kronor till vinnaren. Loppet kördes över ovanliga 2 600 meter med voltstart och han vann trots punktering hela loppet för Jim Frick. Det var bra hästar med i loppet och jag kommer ihåg att Huxtable Hornline var en av motståndarna.

Maybe Tomorrow hade till och från problem med halsen.

– Det dök upp när som helst och vi fick vara försiktiga med honom hela tiden. Han opererades, men vi märkte ingen större skillnad. Hans sista seger i karriären tog han i Gävle 2001 med Bosse Eklöf i vagnen.

Only the Lonely lämnade också miljonären Heatison som tränades av Joakim Lövgren samt Just Kidding, som Claes och Lotta hade i träning och han sprang in en halvmiljon.

– Tänk att de båda lever, både Maybe Tomorrow och Only the Lonely. De är på en gård mellan Karlholm och Gårdskär och de har under många år levt ett lyxliv som pensionärer. Jag brukar hälsa på dem nästan varje dag.

Maybe Tomorrow gjorde 145 starter, tog 26 segrar, 25 andrapris och 18 tredjepris och under tiden 18 oktober 1998 fram till 2 maj 1999 tränades han av Lars Grew. Hans bästa rekord var 12,3a/1 640 meter.

“Roligaste segrarna med **Limit** var i Gävle”

Limot och Bert Adolfsson.

Med hela 127 segrar är Limit den Gävlehäst som genom tiderna vunnit flesta lopp. En del av segrarna togs dock både innan och efter det att han hade sin långa framgångsrika karriär på Gävletravet. Limit var något så unikt som ryssfödd och kom sedan via Finland till amatören Bert Adolfsson som på den tiden var bosatt i Grubbe utanför Umeå.

– Efter kriget bedrev den finska staten en hel del byteshandel med Sovjet. I Finland var det nästan enbart kallblod och det var ett medvetet val från Finland att importera ryska hästar, berättade Bert för Bengt ”Hippos” Ekman i Jubileumsboken från när Gävletravet fyllde 50 år.

Just affären med Limit var minst sagt något anorlunda. Ett vanligt byte var ett varmbloodsföl i utbyte mot två dräktiga kvigor och just precis så var det när Limit kom till Finland.

– Via en hästhandlare i Vasa fick min far veta om en häst som startat elva gånger som tvååring

och vunnit alla. I ett av loppen noterades han för det inofficiella Europarekordet 1.18,8, vilket var en fantastisk notering på den tiden. Tillsammans gav de vinsterna 3.059 (!) kronor i svenska pengar, berättade Bert.

– När vi bestämt oss för att köpa hästen valde säljaren att höja priset, men efter samråd med min pappa, som höll i plånboken, valde vi ändå att slå till.

Limit stod officiellt för 101 segrar, men lägger man till det flera dubbla vinster i vissa poäng, utslagnings och heatlopp blev det ytterligare 15 och de elva från tvååringssäsongen finns inte heller med i den statistiken. Totalt blev det alltså 127 segrar för sonen till Tannhauser och Limfa.

Bert Adolfsson, som vann sitt första lopp 1950, kom att höra till Gävles mest framgångsrika och efter Limit visade han sedermera upp en rad bra hästar där Cadet Limit och Lady Charming var några av topparna.

Flower Man trivdes bäst hos "Fiskhandlarn"

TEXT: THOMAS HEDLUND

En av Gävletravets största hjältar och profiler genom tiderna föddes i Skutskär och tränades i Hemlingbybacken. Flower Man blev amatörhästen som reste runt i flera av Europas större lopp på 1980-talet och mannen bakom hästen heter Anders Högberg, inte sällan kallad "Fiskhandlarn".

Flower Man (efter Beef'n Bottle-Lady Profit) föddes hos Sture Hockman i Skutskär 1982 och skulle komma att bli en av Gävles främsta hästar genom tiderna. En smått spektakulär och kontroversiell tränare i Anders Högberg gjorde den stamlösa hästen från Skutskär till en folklig idol långt utanför Gävleborgs gränser när det begav sig.

– Min morfar och Sture Hockman var bästa vänner, så jag var tidigt med på noterna och köpte loss Flower Man redan när han var föl. Sedan skickade jag hästen i träning och inskolning hos Rune Palm på Gävletravet och när Flower Man var två år tog Jim Frick över honom, säger Anders Högberg.

Någon succé blev det inte hos Frick. Solvallatränaren tyckte, enligt Högberg, att Flower Man högst troligt inte skulle ha något att hämta på tävlingsbanorna och därför blev det transport till Gävle igen.

– Och nu hyrde jag in mig in ett stall i Mårtsbo. Det blev lite som att börja om med hästen. Jag

FLOWER MAN
173 starter: 23-31-16
1 940 445 kronor

hade en filosofi, att träna tungt och mycket, men inte så snabbt och till slut kvalade jag hästen. Det var även jag som körde honom i de första loppet, men då satt jag bakom en trög travare med mycket muskler och utan speed. Skulle jag börja om med samma häst idag hade jag nog gjort på ett annorlunda vis, men med samma grundfilosofi i botten.

Man kan säga att Flower Mans genombrott inte var ett ögonblicksverk. Det hände så att säga inte över en natt att han blev en duglig travare i folks ögon.

– Nej, genombrottet kom löpande, han blev bättre för varje start, men visst finns det punkter i hans karriär som tog honom upp en nivå. Bland annat så vann Flower Man V65-lopp i november som treåring på Bergsäker och det var inte många treåringar som lyckades med det. I samband med den starten lämnade jag in hästen i träning hos Jan I Jönsson på Solvalla, men det blev dalande resultat där och jag tog hem honom igen, säger Anders Högberg.

Träning i Hemlingbybacken gav så småningom resultat och den tidigare så tröge valacken kunde plötsligt öppna från start och vara med och hugga om positioner i loppet. Med 125 000 kronor på kontot siktade så Högberg på att möta fyraåringseliten i Jarlsbergs Grand Prix 1986.

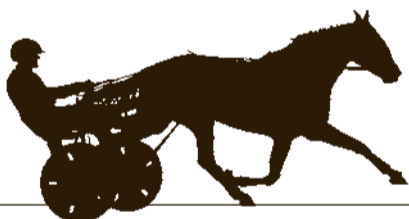
– Det var journalister i hela stallet efteråt. Jag hade fått Ulf Thoresen att köra min häst och han var väl måttligt intresserad innan värningen. Efter den var det andra miner och den speeden Flower Man lade i det loppet, bakom USA-importen Dynastic... Där fick jag min bekräftelse på hur bra hästen var.

Jarlsbergstarten är ett av många starka minnen Högberg har av tiden med Flower Man.

– Och det var roligt när jag ställde hästen i ordning och vann från dödens på Solvalla en gång. Första "Vallasegern" också förstås, den var otroligt härlig. Högberg minns även Pripps Fyraåringsrevansch på Romme, när Flower Man slog flera av kullens bästa hästar och plötsligt stod den amatörtränade Beef'n Bottle-valacken som en kandidat till Derbysegern.

– Där hade han krafter kvar i mål, men vi gjorde bort oss med utrustningen den dagen. Men efter Derbyt, det var då han började skotta in ordentligt med pengar och under en tolv månadersperiod var han Sveriges bästa häst i kullen. Han gjorde inga dåliga lopp, säger Högberg.

Segern i Kuopios Elitlopp smäller högt i Flower Mans karriär och för publiken blev han en idol och hjälte, mycket tack vare de 179 starterna han hann med i karriären.

– Mina roligaste segrar var när vi vann Gävle Stora Pris både 1966 och 1967. I de loppet slog Limit de allra bästa hästarna och visade att han verkligen hörde hemma i toppen, mindes Bert i samband med att Jubileumsboken skrevs.

Limit gav sedan rejäla avtryck efter sig i aveln. Sören Nordins Zolimit var den mest framgångsrika och den hästen var en riktig elithäst. Segerrikaste avkomman var Kapten Limit som vann 33 lopp på sina 44 starter.

Limit kom också att vara lyckosam i nästa led. Flera av stona efter honom blev lyckosamma i avelsboxen. Den som gav mest avtryck av dessa var Li Lady som producerade idel bra hästar där elitstoet Lady Zoot förstås var den allra mest framgångsrika.

En fantastisk karriär avslutade med seger i Gävle Cup 1970. Då var hästen i träning av Sören Nordin som också var den som körde hästen.

TEXT: ROGER NYGREN

FOTO: P&R-ANDERSSON PRESSBILD

JUBILEUMSDAG

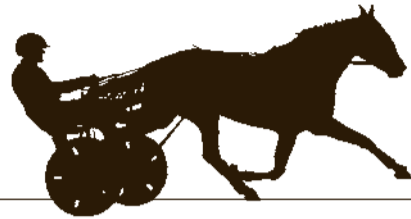
Torsdag 6 september

80
år
1938-2018

Fyraåringsstjärnan och Jubileumslopp för kall- och varmblood.
Speciellt inbjudna gäster för att fira 80-årsjubileumet.

Håkan Wallner! Få människor inom svensk travsport har haft större enskild betydelse för utvecklingen av sporten än den mannen. Wallner, född och uppvuxen i Gävle, revolutionerade travet på sitt eget sätt.

Håkan Wallner revolutionerade travet

Håkan Wallner tog förvisso realen i Enskede läroverk som 14-åring 1953, men det var i Gävle han startade resan som senare i livet skulle resultera i att han blev en av världens främsta travprofiler. Håkan återvände till Gävle efter avslutad skolgång och började som lärling hos L G Larsson.

– Jag hade tidigt bestämt mig för att prova på travyrket. Det sågs förstås inte med så blida ögon hemma, men vad skulle de göra? sade Wallner om sitt yrkesval till media 1973.

Vid det laget hade Gävlesonen redan blivit ett mycket känt namn i travkretsar runt om i världen. Efter två år i Gävle flyttade Håkan tillbaka till Stockholmsområdet, till Solvalla och en rad olika travtränare innan han själv plockade ut proffslicens på landets största bana sommaren 1964.

Håkan Wallner var då 25 år och siktet på att erövrade världen hade han kanske inte, men hans drivkraft och intresse för sporten gjorde honom så småningom till en ledare och pionjär.

Tillsammans med kamraten och tidigare kollegan Berndt Lindstedt bildade Wallner popstall på Solvalla 1966 och duons framgångar nådde nivåer som jämfördes med bröderna Nordin, vilka tidigare dominerat svensk travsport. Wallner/Lindstedt lyckades bryta Nordin-dominansen redan 1967, ett år efter att konstellationen bildats, och nådde milstol-

pen en miljon kronor inkört under en säsong. Det hade inget annat stall lyckats med tidigare.

Håkan Wallner förstod tidigt att den amerikanska travsporten hade mycket att erbjuda i form av bland annat avelshingstar och 1968 inköptes en av hans karriärs mest betydelsefulla hästar. Dart Hanover hittades på travbanan Yonkers och 1973 vann den då åttaårige Hoot Mon-sonen självaste Prix d'Amérique i Paris, något som i princip ansågs som en bragd vid den tidpunkten.

Att Håkan Wallner reste mellan världens alla travländer öppnade också hans ögon för hur det egentligen såg ut i Sverige. Det var kanske därför han snabbt var med och importerade ett flertal amerikanska avelshingstar till hemlandet och genom detta utvecklades också sporten i rasande fart. Den amerikanska rasen, med de snabba hästarna, blandades med den befintliga svenska och spåren av denna revolution ses i Sverige och övriga Europa än idag.

Att träna häst hade Håkan Wallner visat att han kunde, men Gävlesonen var mer än bara en duktig hästkarl och det är allmänt känt att Håkan också var en PR-man och travsportambassadör ut i fingerspetsarna. Kontakten med hästägare, näsa att leta upp nya kunder och hästar var en egenskap som var minst lika viktig som hans hästkunskaper genom hela karriären.

Åren i USA, dit Håkan flyttade stor del av rörelsen på 1970-talet, blev minst sagt framgångsrika. Tillsammans med Berndt Lindstedt och Jan F:et Johnson tog Håkan fram många stjärnor som skulle komma att förgylla travsporten i Amerika och Europa. Man kan rada upp hästar i oändlighet (för att överdriva Wallners betydelse en smula) men att nämna Pershing, Dart Hanover, Conch, Delvin G. Hanover, Netted, Evita Broline, Nan's Catch, Royal Prestige, Snack Bar, Workaholic, Supergill, The Prophet och Speedy Spin kanske räcker för att vi ska förstå hur stor Håkan Wallner var.

I slutet av 1980-talet lämnade Håkan USA för att istället söka nya jaktmarker i Italien, där han också firade framgångar, bland annat bakom Offen Lb, med vilken han vann italienska Derbyt både som tränare och kusk.

Bilden av en leende Håkan Wallner känner många traventusiaster igen och det var så han var. Leende och glad över att få jobba med hästar i travsportens tjänst. Håkan Wallner gjorde mycket för sporten och han kommer alltid att minnas som Gävleson. Han jobbade över hela världen och hade fått sitt erkännande inom travet långt innan han gick bort i sitt hem i Treviso i januari 2001.

TEXT: THOMAS HEDLUND

KRÖNIKÖR: PER SKOGLUND, UPPFÖDARE, HÄSTÄGARE, AMATÖRTRÄNARE/KUSK & PROGRAMLEDARE

Underbara tisdagar

Den sista lektionen ville aldrig ta slut.

Förvisso var kemi något av det bästa med Vasaskolans utbildning, men hur intressant det än må vara med valenselektroner så var det trav i kväll och min favorithäst vid den här tiden, Isabella Flag, skulle inte kunna förlora just i kväll. Världen kunde inte snurra nog snabbt.

Att lämna skolan för den långa promenaden upp mot travet var en vandring med många känslor. Stress, glädje och en viss skamsenhet över att jag kanske borde ha tittat mer i läroboken och inte så mycket i travprogrammet under den sista lektionen. Fötterna tycktes självmant öka tempot när

jag svängt vänster upp mot Sätrevallen och kunde se ut mot den fotbollsplan som givit mig både blåmärken och en synnerligen god fysik som vänster-springare.

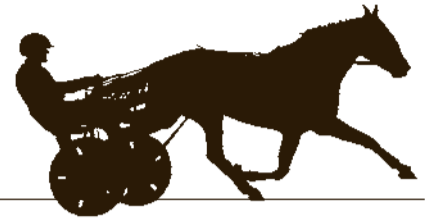
Hon var perfekt Isabella. Annorlunda på många sätt och med Åke Hillgrens gula dress var det för mina otränade ögon en av världens coolaste och bästa hästar. Snabb som vinden och med en ständigt överhängande skugga av att galoppen alltid fanns där som en lurande fara, en pulshöjare var-enda gång hon visade upp sin flyfotade lekamen på banan – för mig alltså.

Inte sällan var dagens stora nöje att från gång till gång se minsta skillnad på den häst som kanske färgat mitt hästöga mer än någon annan. Ny

FOTO:
KANAL 75

Kusk. Tränare. TV-man. Lennart Forsgren är en av Gävletravets mest kända profiler, även om han varit Halmstad trogen i över 40 år.

Lennart Forsgren glömmer aldrig åren på Gävletravet

Lennart Forsgren är en av svensk travsports mest framgångsrika kuskar genom tiderna och han var en av de allra första i sporten som enbart ägnade sig åt löpkörning. Man kan säga att Forsgren varit med och utvecklat delar av hur tävlandet ser ut i landet idag. Men allt började på Gävletravets stallbacke.

– Jag är uppväxt på Brynäs, men familjen flyttade till Stigslund och jag hamnade i skola i Strömsbro. Där blev jag placerad i bänken bredvid Roger Nygren som på lektionerna hade travprogrammen mellan bladen i kartboken och han ville visa mig vilka hästar som skulle starta där och då. Jag var inte jätteintresserad, men så små-

ningom hängde jag med till Gävletravet och blev fast. Då var jag 12–13 år och stallbacken lockade, säger Lennart Forsgren.

Så blev det. Till stallbacken började Lennart bege sig och hos tränaren Eivind Höglund fick han lära sig yrkets grunder.

– Min far var en av ledarna i en motorklubb i Gävle och ville kanske att jag hellre skulle hålla på med motorsport, men jag var fast i travet och hästarna. Att köra häst, vilket jag gjorde hos Eivind för första gången, var ju något alldeles enastående härligt. Det är konstigt att man fortfarande minns den gången, men det var ju så speciellt att själv få hålla i tömmarna och styra en häst.

Lennart Forsgren hade många, som han själv uttrycker det, roliga år i Gävle, med arbetskamrater och härlig stämning runt banan.

– Jag gillade kamraterna. Man lurades att göra dumma grejer och naiv som man var gick man ju på allt som sades. Det var en härlig tid hos Eivind, men som 19-åring permitterades jag och då sökte jag jobb på Erikssund i Sigtuna. Det var också där kontakten med Gunnar Wallberg blev allvarlig. Gunnar skulle provköra två hästar på Erikssund och i den vevan berättade han att han skulle flytta till Halmstad. Så när han inte fick hela personalen med sig började jag jobba för honom där och det här var 1973.

Lennart Forsgren blev kvar även efter Wallbergs flytt hem till Gävle igen tre, fyra år senare och det var i Halmstad Forsgren blev "Kusken" med hela svenska travsporten.

Som egen tränare firade han i mitten av 1980-talet stora framgångar med Ecana Nibs, i slutet av samma årtionde skulle han vinna Kriteriet åt Olle Goop bakom Not So Bad och under resterandelen av sulkykarriären sågs Lennart bakom otaliga topphästar. Bolets Igor, Queen L. och Viking Kronos är bara några av alla topphästar Forsgren kört i lopp och på nya hemmabanen Halmstad tog han 1993 en efterlängtat seger i Sprintermästaren med Kari Lähdekorpis Top Royal.

År 2010 lade Lennart Forsgren ned tävlingsverksamheten och han avslutade med seger. Finders Keepers vann i Halmstad den 19 december 2010 och därmed stannade Gävlesonen på 2 533 kusksegrar.

– Jag ångrar inte någon gång att jag valde travsporten som yrke och jag måste säga att vi hade det jättekuligt under åren i Gävle.

Numera syns och hörs Lennart i många av Kanal 75:s sändningar, så travsporten är fortfarande en stor del av hans liv.

TEXT: THOMAS HEDLUND, FOTO: KANAL 75

Lennart Forsgren.

utrustning, kicken i steget eller de tillfällen när hon såg ut att äga hela Gästrikland och en bit av Uppland.

Isabella Flag tävlade under sex säsonger och vann hela 13 lopp på sin hemmabana. Hennes betydelse för travet i stort kan anses som ytterst marginell, för min del går det inte att mäta i nuvarande rymdmått. Isabella Flag var en profil vars like blir alltmer sällsynt och det oroar mig ända in travsjälen.

Just själen är nämligen det som gör att svensk travsport står stark.

Att vi tar hand om våra hästar.

Att vi avskyr fuskare som går över etikens och hästens gränser.

Att vi aldrig får glömma att en pyramid endast kan sträcka sig mot himlen om basen är stor.

Legolas, Ina Scot, Järvsöfaks, Victory Tilly och Copiad.

Rambrico, Isabella Flag, Tjena Moss, Don Active och Mack Clown.

De förstnämnda är ovärderliga för travet.

De sistnämnda är ovärderliga för mig.

Varje lördag står jag i V75-direkt och ser alla fantastiska hästar och människor som utgör allt vad drömmars stoff och hästars kärlek kan uppbringa. Allt slit, vedermödor, gräl, glädje, kyla och eufori.

Ofta övermannar känslorna vår vardagliga mask och vrider om själroten så att tårarna sprutar och rösten darrar.

Vi som gett oss hän till hästarna är ett ut hålligt och strävsamt slag av människor, en liten framgång bär oss längre än logiken egentligen borde tillåta.

Av den anledningen och många andra är vi skyldiga våra hästar att åtminstone få möjligheten att bli som Isabella Flag. En profil som väcker någons intresse för den sport vi kallar för vår.

Hon var perfekt Isabella. Annorlunda på många sätt och med Åke Hillgrens gula dress var det för mina otränade ögon en av världens coolaste och bästa hästar. Snabb som vinden och med en ständigt överhängande skugga av att galoppen alltid fanns där som en lurande fara, en pulshöjare varenda gång hon visade upp sin flyfotade lekamen på banan – för mig alltså.

Stig H Johansson

Så minns vi Gävletravet

Vilket är ditt bästa minne från Gävletravet?

– Jag har vunnit många stora lopp på banan, men jag undrar om ändå inte de starkaste känslorna kommer från min första seger på banan med Pollok.

– Jag jobbade åt amatören Conny Englund och fick köra när han låg i lumpen. Även hans andra hästar Prins Volant och Bell Noon var duktiga under den period jag var hos Conny.

Olle Goop

Så minns vi Gävletravet

Vilket är ditt bästa minne från Gävletravet?

– Det var väldigt länge sedan jag var där, det var mer regelbundet när jag var i början av min karriär. Jag har inget direkt minne av någon speciell seger utan mer att jag alltid tyckte det var trevligt att tävla i Gävle. Jag hade också en del hästägare från Gävle och fick då tillfälle att träffa dem. Hästar som Dirigent och Cabora Bassa är några Gävleägda hästar som jag kommer ihåg så här på rak arm.

Ulf Ohlsson

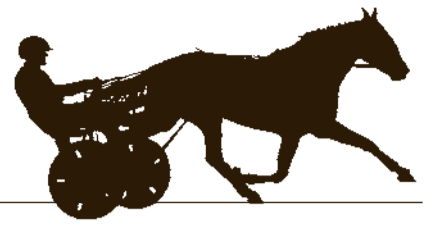
Så minns vi Gävletravet

Vilket är ditt bästa minne från Gävletravet?

– Jag har lite svårt att ranka bland tre saker som sitter ganska så väl fast i mina upplevelser från banan. Going Kronos stod för en magnifik uppvisning som jag inte glömmer i första taget.

– När Järvsöfaks slog sitt världsrekord är också en riktig höjdare och när jag tog min första sexling under en och samma tävlingsdag, så var det i Gävle 18 mars 2014.

Göte Carlsson – en stor hästägare

En av Gävletravets genom tiderna största hästägare var Sandvikenfabrikören Göte Carlsson. Han var under en period den som var den mest framgångsrike och han var det hos många olika tränare. Totalt ägde Göte en bit över 200 hästar och han var också en föregångare på att handla hästar från andra länder. Det var på den tiden inte alls lika vanligt som det är idag.

Götes första kontakt med hästsporten var när han under militärtiden på I 14 i Gävle var med och körde lite häst med L-G Larsson på söndagarna inför tävlingarna. Tio kronor fick han för besväret och det var inga dåliga pengar för en rekryt.

1950 köpte han sin första häst, Norrsol, men denne kom att följas upp av många andra. Under en period hade han ett riktigt slagkraftigt gäng hos Gunnar Wallberg. Götes egen favorit var bildsköne fuxen Herr Filip som var snabb, men inte riktigt att lita på. Åtta gånger i karriären hade hingsten spår ett och vid samtliga de tillfällena blev det seger...

Herr Filip vann försöket till Jarlsbergs stora fyraåringslopp, men sedan kom han bort i finalen.

1964 hade Göte trion Dyno, Limi och Hobby Nibs hos Wallberg och Travronden skrev då att knappast någon hästägare i landet kunde visa upp en sådan trio bland fyraåringarna. Dyno köptes från Skåne och var fallen efter ett sto som hade betäckts i Danmark. Hästen var en riktig gangster, men vann ändå tio segrar under året. Limi, som köptes från Finland efter att ha vunnit mycket lopp där, tog sex segrar och superkapable Hobby Nibs vann i åtta av sina 21 starter. Tillsammans vann trion alltså 24 lopp under ett år.

En annan topphäst som Göte hade hos Wallberg var ryskfödde Ukor. Hingsten användes sedan en del i aveln, men fick aldrig något riktigt genomslag. Under 70-talet hade Göte framgångsrika hästar hos Sven-Gunnar Andersson. Bland dem kommer vi främst ihåg trion Rulle Boy, Espresso och Smis Captain. Rulle Boy var utdömd, men efter att man givit honom massor av tid kom han igång som femåring och tog bland annat sex raka segrar. Totalt blev det 24 segrar för hans del och cirka 170 000 kronor på kontot.

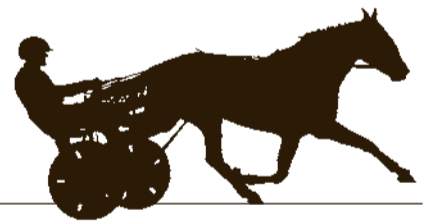
Espresso vann 1976, som fyraåring, både försök och final i Aftonbladets Guldtäcke (ett lopp för landets segerrikaste hästar på respektive bana). Hästen hade klass och han kvalade också in till det Derby som Cal Min segrade i. Då blev det tyvärr en stor galopp för Gävlehästen.

Smis Captain var också en härlig travare som på sin meritlista hade framgångar i V65 (innan V75:s inträde).

Hela 16 olika tränare använde sig Göte av under sin tid som hästägare. Det var Gösta Scott, L-G Larsson, Gunnar Wallberg, Sven-Gunnar Andersson, Donald Larsson, Ragnar Johansson (samtliga Gävle), Kjell Eriksson (Bollnäs), Einar Johansson (Romme), Nisse Sundin, Gunnar Nordin, Sören Nordin, Stig H Johansson (Solvalla), Algot Scott (Åby), Stig Engberg (Paris), Axel Christiansen (Charlottenlund) och Jens Faerlov (Aalborg).

TEXT: ROGER NYGREN

Poppidor – en segermaskin

Amatören Janaxel Näsman hade med sig fine Poppidor när han flyttade till Gävletravet från Bollstabruk 1975, en mil från Dannero travbana. Då var den duktiga kallblodshästen sju år gammal.

Slitstarke Poppidor, född 1968, hann med att göra hela 374 starter och av dessa slutade hela 92 med seger. Läger man sedan till det 68 andraplatser och 43 tredjeplatser, så förstår man att det var en framgångsrik travare. Valacken efter Plogglans och Dorvi tjänade totalt 511 900 kronor under karriären och tog rekordet 1.27,4.

– **Jag köpte** honom för 3 500 kronor som tvååring av Per Nylander på Dannero. Mamman Dorvi var en liten snabb mähr som ändå inte var något extra som tävlingshäst, berättar Janaxel.

– Men det var ingen bra inledning på karriären, som inleddes på istravet i Skog, för Poppidor. Han började med att hoppa bort sig sju, åtta gånger i rad och från början hade han väldigt mycket passgång i sig. När det sedan släppte visade han mycket hög kapacitet tidigt. Han gick sedan aldrig annat än med ett däck som han släpade på i träningen. Han kördes inte ens motion med rochard, minns Janaxel.

När Janaxel fick tjänsten som försäljningschef på Länsförsäkringar 1975 gick alltså flyttlasset till Gävle och Poppidor fick Gävle som hemmabana.

– Vi bodde i Åshammar från början innan vi 1981 flyttade till Katrineholm norr om Gävle och där driver jag rörelsen fortfarande. För Poppidors

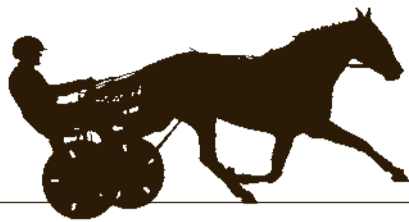
del gick det bra ända fram till det att han blev felbehandlad av en veterinär i samband med att vi skulle skölja halsen på honom, säger Janaxel.

Poppidor fortsatte sedan att tävla fram till 14 års ålder innan han fick lägga tävlingsskorna på hyllan.

– Efter missödet med veterinären blev han allt mer en sprinter. Startsnabb hade han alltid varit och redan ganska tidigt i karriären kunde han öppna i 1.22-fart och trots många tillägg satt vi ofta bra till tidigt i loppet. Efter att han slutat starta fick han gå som gårdshäst i sex, sju år hemma på gården. Det var han väl värd efter att alltid ha varit en härlig häst att hålla på med, slutar Janaxel Näsman.

TEXT: ROGER NYGREN

Evert Lidell – en stor profil på banan

En av de verkliga profilerna som var med från start på Gävletravet var Evert Lidell. Under drygt 40 år var han verksam vid banan och han var det också i skiftande roller. Han startade som tränare för att sedan övergå till att jobba både som huvudstarter, bandomare och som medlem i målomarnämnden.

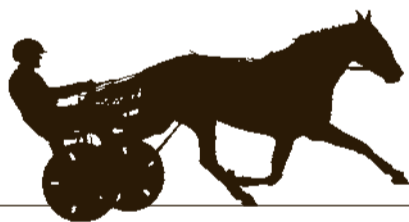
Evert var född i Spånga och hade nära till Solvalla och där började han hos danske tränaren T L Hansen för att sedan övergå till Ernst Johan Nordin, pappa till brödratrion Gösta, Gunnar och Sören Nordin. Orsaken till att han bytte tränare var en tysk märr som Evert inte hade mycket till övers för.

– Hon var alldeles vild och bet och slogs på ett otrevligt sätt och den damen hade jag ingen lust att fortsätta att jobba med, berättade Evert för Bengt "Hippas" Ekman i jubileumsboken från när Gävle firade 50 år.

Vid det tillfället var Evert 81 år, men fullständigt klar om det mesta som hänt under hans alla år vid travet.

Första segern kom under tiden hos E J Nordin. Segerhästen Red Bull var först placerad för Gösta Nordin, men på den tiden fick hästarna starta i flera lopp samma dag. När sedan Evert körde honom senare under dagen blev det vinst till 86 gånger insatsen. 1937 pågick banan i Gävle och då visade Evert tidigt ett intresse för att vara med när det var dags att slå upp portarna.

Sören Nordin vann lopp på Hillesjön

Visste ni att en av svensk travsports allra största genom tiderna inledde sin karriär i Gävle? Sören Nordin, den yngste och mest framgångsrike, ur den fantastiska brödratrion som verkligen satt sin prägel på svensk travsport började nämligen sin karriär i just Gävle.

Nu är det förstås en sanning med viss modifikation. Sörens allra första segrar kom nämligen så tidigt att man inte hade börjat köra på den nuvarande landbanan utan på Hillesjöns is strax norr om Gävle.

När pappa E J Nordin hade med sig de äldsta sönerna, Gösta och Gunnar, och tävlade på Solvalla blev det Sören som fick åka till Gävle. En start på karriären för Sören som tydligen lärde honom mycket och han var sedan den klart ledande personen i svensk travsport under en lång tidsperiod.

– Jag åkte upp tillsammans med Gösta Scott och vi var sedan med direkt i början av 1938. Jag hade sex, sju hästar i träning och började med mina hästar på en gård i Adolfslund på Sättraåsen. 1940 flyttade vi sedan till Avan, på andra sidan ån och bodde då i arrendatorbostaden som hörde till herrgården.

Evert hörde också till de kuskar som vann lopp under premiärdagen 13 februari 1938. Han vann kallblodens snabblopp med storskrällen Valbo som gav hela 43,75 i vinnarodds. Lidell hade som mest 25 hästar i träning och hans storhästägare var Isak "Juden" Abrahamsson från Sundbyberg. Denne hade länge hästar i träning på Gävletravet. Dessa bidrog också till att Evert kunde räkna in fem tränarchampionat under 40-talet.

– Gemenskapen mellan tränarna var mycket bra på den tiden och våra fruar hade en gemensam syjunta och umgicks på det privata planet.

1951 gick Evert över till att bli brevbärare och efter en tid lantbrevbärare. Gunnar Wallberg tog över efter Evert, men travintresset fanns där och 1952 började han vikariera som huvudstarter. Sedermera blev det också plats i bandomarnämnden och sedan också i målomarnämnden. Just som huvudstarter hjälpte han också till en del på banorna både i Dalarna och i Hälsingland.

TEXT: ROGER NYGREN

Ego Boy inledde karriären i Gävle

En av travets genom tiderna mest kända travare Ego Boy inledde sin karriär på Gävletravet. Hingsten som vann Elitloppet 1973 gick direkt in i hjärtat på den svenska travpubliken.

Ego Boy tränades från början av Gävles Donald Larsson, men kom aldrig till start under den tiden. I Rättvikstränaren Ingemar Olofssons regi växte han sedan ut till en av världens allra bästa hästar och blev stor idol i trav-Sverige.

Hästen som föddes 1967 i Orsa bjöd vid Elitloppsvinsten på en duell mot amerikanske storstjärnan Flower Child. I ett skiljeheat som kördes i rena lustempot var den svenska hästen klart bäst över upploppet och jublet ville aldrig ta slut på Solvalla den eftermiddagen.

50 segrar, nio andraplatser och en tredjeplats blev facit för hingsten på de 67 starter han hann med. 671 030 kronor blev det totalt i prispengar. Ego Boy avled i juni 1974 efter sjukdom och finns sedan dess begravnen i vinnarcirkeln på Siljanstravet.

TEXT: ROGER NYGREN

Jan-Olov Persson

Så minns vi Gävletravet

Vilket är ditt bästa minne från Gävletravet?

– Långt innan jag själv började var när jag såg norska superstoet Vintilla vinna kallblodslandskampen 1977 före Dally Sjurson. Det var ett riktigt häftigt lopp som jag inte glömmer i första taget.

– För egen del är det förstås världsrekordet med Järvsöfaks. Man slår inte världsrekord på beställning, men då blev det mer eller mindre så. Fint väder, mycket publik, en jättebra preparering av banan och en häst i kalasform. Den dagen stämde verkligen allt och 1.17,9 är en tid som känns närmast obegripligt bra.

Lutfi Kolgjini

Så minns vi Gävletravet

Vilket är ditt bästa minne från Gävletravet?

– Jag hade en helg där uppe som var en av de allra bästa i karriären. På fredagen körde jag världsrekord med Going Kronos i consolation till E3. Det var ett oerhört lopp han gjorde och i glädjen lyckades jag till och med kasta in hjälmen till publiken, så jag fick låna en när jag skulle köra ytterligare ett lopp samma dag.

– Dagen efter vann jag E3-finalen med Glen Kronos. Men inte bara framgångarna är något jag kommer ihåg. Jag måste säga att Gävle är "bäst i klassen" på att ta hand om vårt gäng med hästägare och alla kring hästen. Det var verkligen minnesvärt.

TEXT: ROGER NYGREN

I drygt 30 år var Göran Liby fotograf vid Gävletravet och han skötte också samma sysslor på Bollnästravet och Hagmyren. En tävlingsdag 1988 tog dock det hela slut på ett sätt som gjorde att det blev omöjligt att fortsätta.

Göran Liby fotade på Gävletravet i drygt 30 år

TEXT: ROGER NYGREN, FOTO: CHRISTER NORIN/ALN

– Jag fick en hjärnblödning när jag stod i vinnarcirkeln och fotade som vanligt. Jag minns inte så mycket av det hela, men jag kommer i alla fall ihåg att Suzanne Landin vann loppet och när jag skulle fota i vinnarcirkeln frågade hon mig ”Varför har du kameran upp och ner, Göran”, minns Liby om den episoden. Snabbt till akuten och vidare till Akademiska.

Om vi ska ta det hela från början är Göran född i Sundsvall. Det fanns travhästar i familjen då hans farbror hade stall Polaris med egen uppfödning. Att det blev fotografering var däremot lite mer av en tillfällighet.

– Jag vann lite pengar på stryktipset, runt 500–600 kronor, och då köpte jag en kamera och sedan gav det sig själv att det blev mycket hästar vad det gällde fotografering.

– På den tiden körde jag också lite häst i stalarna på Bergsåker och ser man tillbaka så var det mycket oansvarigt av tränaren Sven Helsing att skicka ut en 14-åring med till exempel Rolli Scott, banans bästa varmblod, men så var det, minns Göran. Senare blev det mest att jag var med Skoglundarna.

Som 16-åring råkade

han också ut för en olycka när luckan till ett hästsläp slog ned över honom. En olycka som han sedan dragits med sviter av hela livet. Banans

meste fotograf har också varit hästägare. Hans Bardot var på 70-talet en framgångsrik travare som från början fanns hos Eivind Höglund där lärlingen Ingemar Thunberg var den som körde hästen och vann flera lopp.

– Vi tog sedan ut honom till Tolvfors och tränade själva och sedan kom han till Gösta Scott, som jag var mycket god vän med. Bardot körde jag inte själv, men jag har kört och vunnit flera lopp bland annat i ett presslopp och ett vanligt lopp i Rättvik med Spentex, berättar Göran.

Efter hjärnblödningen blev Göran sittande i rullstol en längre tid, men han hade ändå en hel del att göra.

– Jag sålde 20 hästar som fanns när min farbror avled och då fick jag sedan Amorina Polaris själv som tack för besväret och henne sålde jag sedan i andelar. Jag jobbade också, med bara en hand, med att ta fram bilder till Bengt Ekmans bok när Gävletravet fyllde 50 år.

Vad är de roligaste minnena från din tid som fotograf?

– När Greitind vann landskampen var den största höjderen och mycket för att jag var en hel del hemma hos Gösta Scott och hans fru Elin. Jag har aldrig hört ett sådant jubel som då Greitind spurtade förbi norskarna. När Pixie slog Europarekord var också en höj-dare liksom Viking Kronos uppvisning. På tal om Stig H missade jag just den dagen när han vann sin första seger i karriären då jag var i Rättvik och fotade.

– Killar som Jan-Olov Persson och Stig Lindmark var lite av favoriterna att fota då de alltid var tillmötesgående och var med på annorlunda bilder.

Undertecknad jobbade hos Gävles mångfaldige champion Gunnar Wallberg och han berömde alltid Göran för hans sätt att fota hästar.

– Det var kul att höra, men när man levt med dem hela tiden så blev det väldigt naturligt.

2010 flyttade Göran och hans hustru Maria till Uppsala. I den flytten blev det också så att hela hans magnifika samling av bilder försvann.

– Vi flyttade från ett hus i Gävle och i den lägenhet vi har i Uppsala hade jag ingen möjlighet att spara alla mina negativ. Jag försökte få Stefan ”Tarzan” Melander eller Einar Andersson att ta över, men de var inte intresserade på grund av att allt övergick till digitalt i samma veva.

Vad var orsaken till att du lämnade Gävle?

– Vi reser mycket och Maria är från Spanien och vår son Martin har studerat i Boston. Närheten till Arlanda och att allt fanns så nära var definitivt avgörande.

Göran har hunnit bli 73 år men det är ingen pensionär som ligger på sofflocket som vi träffar.

– Nej, jag jobbar som vinagent med spanska viner. Sedan 15–16 år tillbaka har jag mycket bra kontakter över hela Spanien. Jag har nu viner på alla nordiska monopolen.

– Vi har en har en lägenhet i Galicien som är basen för mina rundresor i sökandet efter vin. Det är mycket jobb då det gäller att anpassa sig efter Systembolagets offertförfrågningar, slutar Göran Liby, som verkligen är en kille som lämnat spår efter sig på banan.

Gävle Stora Pris (forts. från s. 30)

...1964-1973 kördes Gävle Stora Pris som ett poänglopp i två avdelningar över 2 100 meter och 1 600 meter. När hemmahästen Molnets Broder

vann med Lasse Axelsson i vagnen körde man över 2 200 meter, men redan året efter övergick man sedan till numera mer vanliga 2 140 meter.

Genom åren har det passerat många vinnare av allra högsta klass och loppet kommer säkert att behålla sin plats som ett topplopp för lång tid framöver.

VI TRÄNAR DIN HÄST
Team OKB - senaste tillskottet på Gävletravet!

OSKAR KYLIN-BLOM
073-093 25 74

TEAM

Lokala nyheter från nästan hela Sverige!

Plus är en märkning för **unik, oberoende och faktagranskad lokaljournalistik**. Med nyhetspaket Plus ingår allt innehåll på närmare **40 sajter och appar** - lokala nyheter från Skellefteå i norr till Markaryd i söder. Dessutom ingår våra stora sportsatsningar **Hockeypuls** och **Bandypuls**, både som sajt och app. Bli kund redan idag så missar du inget viktigt!

MISSA INGET VIKTIGT!

KÖP PLUS IDAG!

2 månader för 1 kr*

Ord.pris 99 kr/mån. Beställ via www.st.nu/pluserbudande

*Efter provperioden övergår din prenumeration till en tillsvidareprenumeration enligt ordinarie prislista och dras varje månad från ditt kreditkort. Avsluta din prenumeration, när du vill, via vår kundservicesajt online. Erbjudandet gäller t. o. m. 2018-12-31.

Arbetarbladet. Gefle Dagblad

En del av MittMedia

Jesper 073-579 85 37

Emil 070-475 65 47

Fredrik 070-536 43 73

jefabbygg@gmail.com jefab.bygg

80 års produktutveckling

Spån till våra hästar hämtade vi på sågen eller hyvleriet. Vi lastade för hand och körde hem med häst. Glädjen att se hästarna rulla runt i spånbädden var värt allt jobb. Men så det dammade!! Sedan följde en period av packeterat dammfritt kutterspån.

Nu efter 80 år tar vi nästa stora kliv på utvecklingsstegen. YesBox deLuxe är extremt dammfritt och slitstarkt. Både hästar och vi som jobbar i stallarna kan nu andas lättare och renare – tack vare deLuxe. **Prova du med!**

Läs mer på yesbox.se

Söderberg & Partners

Vi är Sveriges ledande finansiella rådgivare och er samarbetspartner i försäkringsfrågor

- Företagsförsäkring
- Liv- och tjänstepension
- Fastighetsförsäkring
- Motorfordonsförsäkring

Kontakta oss när det gäller era försäkringar!

Tel: 026-14 30 30
E-post: magasin@soderbergpartners.se

VI FÅR FLER ATT ÄLSKA TRAV!

- ✓ Papperstidningen tisdag och/eller fredag
- ✓ E-tidningen till båda dagarna
- ✓ Tillgång till allt på Travronden.se
- ✓ Travronden Spel levererar senaste nytt i Akuten till V64, V86 och V75

Gå in på www.travronden.se/handla för att hitta det erbjudande som passar dig bäst!

TRAVRONDEN

Sveriges största och ledande tidning om svensk travsport.

Tävlingsprogram 2018

Gävletravet Totalt 34 tävlingsdagar

1 Måndag 8 jan Lunch 5 lopp V4	2 Fredag 19 jan V64	3 Lördag 3 feb Breddtrav, fm V5	4 Måndag 12 feb Lunch 5 lopp V4	5 Måndag 19 feb Lunch 5 lopp V4	6 Tisdag 6 mars Lunch 5 lopp V4	7 Söndag 18 mars GS75	8 Torsdag 22 mars V5	9 Torsdag 29 mars Travfest med V75
10 Torsdag 5 april Breddtrav V5	11 Torsdag 10 april V5	12 Torsdag 19 april V5	13 Torsdag 26 april V64	14 Lördag 5 maj V65	15 Lördag 19 maj Travfest med V75	16 Torsdag 31 maj V5	17 Torsdag 26 juli V5	18 Fredag 3 aug V64
19 Fredag 10 aug Breddtrav V5	20 Fredag 17 aug V64	21 Lördag 18 aug Travfest med V75	22 Torsdag 6 sept V64	23 Måndag 17 sept Lunch 8 lopp V4	24 Måndag 1 okt V5	25 Torsdag 11 okt V64	26 Lördag 20 okt Breddtrav, fm V5	27 Torsdag 25 okt V64
28 Torsdag 1 nov V5	29 Tisdag 13 nov Lunch 8 lopp V4	30 Tisdag 20 nov Lunch 8 lopp V4	31 Torsdag 29 nov V64	32 Tisdag 4 dec Breddtrav V5	33 Tisdag 11 dec Lunch 8 lopp V4	34 Tisdag 18 dec Lunch 8 lopp V4	Ponnytravdag Söndag 2 september	

Reservation för ev. ändringar